

Ter gelegenheid van de Nationale Indië Herdenking op 15 augustus 2014, volgende maand een 'Herdenking Special' met een groot aantal herdenkingen in heel Nederland en daarbuiten. U kunt uw herdenking insturen tot uiterlijk 1 augustus 2014 – foto: P.L. van Till

In dit nummer:

Het wordt nacht voor de Morgenster.....2

Smet op Veteranendag.....4

Reacties op verbod en de gevolgen.....4

Politie mocht niet optreden.....6

Ook bikers waren niet welkom.....6

Indische Kwestie.....7

Finale afrekening, of toch niet? (2).....9

"Suriname-Rivier"....12

'Niet weggooien'.....13

Indo Rock (7).....14

Exotische cruise in Indonesië.....16

Indië en Nederland door de eeuwen.....21

Rubrieken:

Recept, Korte Berichten, Boekbespreking, Gedicht, Just4kids, Indische Agenda, Advertensi Mini, Column, Pasar Malam Kalender.

De vernieuwde uitvoering van NICC Magazine kan nog steeds bogen op vele positieve reacties. Sinds het januari-nummer 2014 ontvangen we nog steeds vele e-mails en iedereen is even enthousiast over de gedaantewisseling. Hartelijk dank daarvoor. Deze maand hebben we opnieuw een mailing uitgestuurd naar een aantal adressen, waarvan wij weten dat zij een bedrijf vertegenwoordigen. Wij hebben hen gewezen op de mogelijkheid om te overwegen **NICC Magazine als advertentie medium** te gebruiken. Van enkelen hebben we inmiddels een antwoord ontvangen, dat zij het zullen overwegen. Hierbij nogmaals een oproep aan alle lezers die eigenaar

zijn van een bedrijf of er werkzaam zijn als PR manager om NICC Magazine als mogelijkheid te zien om **uw bedrijf of product onder de aandacht** van ruim 7200 abonnees te brengen. (**Zie de mededeling op pagina 19**) Tevens willen wij een beroep doen op uw waardering als abonnee voor het vele werk dat wij maandelijks aan NICC Magazine hebben en het in stand te houden. Houdt u in gedachten dat NICC Magazine geheel GRATIS is, hetgeen echter niet betekent dat wij geen kosten hebben. Juist in deze tijden is **uw betrokkenheid** bij NICC Magazine van groot belang en vragen wij u om een vrijwillige bijdrage in de vorm van een **DONATIE**. Wij zullen u

daarvoor zeer dankbaar zijn en u zult verzekerd zijn van een blijvende gratis toezending van uw geliefde en gewaardeerde NICC Magazine. Onze bankgegevens: **NL39 RABO 0129 2168 36**, t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Mogen wij u tenslotte vragen om NICC Magazine zoveel mogelijk bij uw familie, vrienden en kennissen onder de aandacht te brengen? Vraag hen ook abonnee te worden. Wij wensen u weer veel plezier met uw NICC Magazine. En..... ondanks alles is en blijft het abonnement GRATIS.

Hans Vogelsang, hoofdredacteur.

Het wordt nacht voor de Morgenster

Dit artikel is een bewerking van een artikel in De Telegraaf van 28 juni 2014, aangevuld met een verslag van de gebeurtenissen op de Nederlandse Veteranendag.

Op 28 juni werd in Den Haag de Veteranendag gehouden. Met groot ceremonieel zijn onze militairen, die voor Nederland of de Nederlandse belangen hebben gevochten, in het openbaar geëerd en bedankt voor hun waardevolle bijdrage. Sommigen van hen hebben die inzet voor het Nederlandse belang met hun leven moeten betalen. Dat is iets wat veel landgenoten niet zo direct associëren met het begrip "veteraan". Er is zelfs een aanzienlijke groep oudgedienden, waarvan velen nog nooit gehoord hebben. Dat zijn de oud-militairen die na 1945 werden ingezet bij de strijd rondom het streven naar onafhankelijkheid van onze voormalige kolonie Nederlands-Indië.

Politionele acties

Iedereen weet nog wel iets van die zogenoemde Politionele acties onder generaal Spoor in de jaren 1947 – 1949. Na de overgave van Japan aan de Amerikanen verklaarden de toenmalige Indonesische leiders Achmed Soekarno en Mohammed Hatta Indië onafhankelijk van Nederland en riepen de Republiek Indonesia uit. Nederland liet zich niet zonder slag of stoot zijn gebiedsdeel ontnemen en verzette zich zowel politiek als militair. Het meest oostelijke deel van Nederlands Oost-Indië was Nieuw Guinea, een grotendeels onherbergzaam gebied met dichte oerwouden en bergen.

Het is het leefgebied van de Papoea's, die zowel uiterlijk als qua karakter sterk verschillen van de Indonesiërs van Soekarno. Hoewel veel Papoea's cultureel nog in het stenen tijdperk leefden van de jacht en visvangst, waren ze erg gesteld op de Nederlandse kolonisten. Dit onder andere door het goede onderwijs en de uitstekende medische zorg die de Nederlanders in Nieuw-Guinea gebracht hadden.

Eigen vlag

De Papoea's hadden zelfs een eigen democratisch gekozen regering, de Nieuw-Guinea Raad; een eigen volkslied; een eigen krijgsmacht, het zogenoemde Papoea Vrijwilligers Korps (PVK) en een eigen vlag, de "Bintang Kejora" of "Morgenster". Het is een vijfpuntige witte ster op een rode achtergrond met witte en blauwe strepen als verwijzing naar de Nederlandse driekleur. Die vlag was voor alle Papoea's het

symbool van hun eigen land, hun politieke vrijheid en hun cultuur.

Onder zware druk van de Verenigde Staten moest Nederland in 1949 na ruim driehonderd jaar onze Indische kolonie afstaan aan de Republiek Indonesië, met uitzondering van Nieuw-Guinea. Dat laatste had Nederland bij de soevereiniteitsoverdracht aan Indonesië bedongen. Met de instemming van de Verenigde Staten was bepaald dat Nieuw-Guinea over zijn eigen toekomst mocht beslissen.

Modelkolonie

Nieuw-Guinea was door de Nederlanders als een modelkolonie bestuurd. Er zou na vertrek van Nederland een democratisch referendum gehouden worden tijdens een groot congres met meer dan duizend Papoealeiders uit het gehele gebied van West-Papoea. Dit congres echter, werd omsingeld door het Indonesische leger met tanks, pantserwagens en met luchtsteun van helikopters. Er vielen vele doden. Zo maakte Indonesië een einde aan wat de eerste Papoea staat zou zijn geworden. Meer dan duizend stamhoofden werden onder de dreiging van vuurwapens gedwongen in een "act of free choice" (een soort referendum) te kiezen voor een bezetting door de superieur bewapende Indonesiërs. Wie niet wilde tekenen werd doodgeschoten. Het uithangen van de Morgenstervlag werd door de Indonesiërs gezien als "hoogverraad".

Nederland, noch de Verenigde Staten zijn hun beloften

nagekomen. De Volkskrant van 14 januari 2012 zegt het met een vette krantenkop: "De Papoea's zijn belazerd door de politici". Ze worden nu al meer dan vijftig jaar verraden en bedrogen, in het bijzonder door Nederland.

De Papoea's vormden destijds het meest loyale bevolkingsdeel van de toenmalige kolonie Nederlands Oost-Indië. Jarenlang heeft de Papoea krijgsmacht, het Papoea Vrijwilligers Korps, hulp verleend aan het KNIL (Koninklijk Nederlandsch Indische Leger) en talrijke trouwe Papoea's zijn voor de Nederlandse politieke belangen gesneuveld.

Maar op Veteranendag heeft Nederland via de Minister van Defensie, Jeanine Hennis-Plasschaert, bepaald dat de Morgenstervlag, symbool van het verlangen naar een onafhankelijke Papoea staat, tijdens het defilé niet mag worden meegevoerd. Dat heeft onder andere de organisatie van de Veteranendag besloten om de Indonesiërs die de Papoea's onderdrukken niet voor het hoofd te stoten. Dat de Morgenstervlag al in 1961 door Nederland officieel is erkend, speelt kennelijk geen rol meer.

Symbool

De Morgenstervlag geldt als een van de symbolen van de strijd tegen de overheersing door de Indonesische republiek. Die gedragen zich veel kolonialer dan Nederland ooit heeft gedaan in het voormalige Nederlands Oost-Indië. Die karakterverandering was ook primair te zien aan de eerste zelfbenoemde president van de Republiek Indonesië: Soekarno. Hij veranderde na de Indonesische onafhankelijkheid van een democraat in een autoritair leider met vele kenmerken van een klassieke dictator. Hij trachtte zijn macht te behouden door onder andere te balanceren tussen het Indonesische leger en de

Communistische Partij van Indonesië (CPI).

Onderdrukking

Toen Indonesische communisten trachtten om via een coup de macht te grijpen, stuurde Soekarno zijn leger onder leiding van generaal Soeharto. Dat kostte ongeveer 1 miljoen communisten het leven. Desalniettemin bleven de Amerikanen het nieuwe Indonesië van Soekarno en zijn latere opvolger Soeharto steunen, ondanks de heftige internationale protesten tegen de corruptie en de dodelijke onderdrukking van hun tegenstanders.

Papoea Vrijwilligers Korps (PVK)

De vele Nederlanders die nooit hebben begrepen wat Nederland eeuwenlang in Indië heeft bereikt en die nog steeds denken in het oude dogma van koloniale uitbuiting, zoals wijlen PvdA politicus Joop de Uyl dat verwoordde: "Weg met ons", hebben hier wellicht iets om over na te denken.

Klap in het gezicht

Door het niet te remmen neokolonialisme van de Indonesiërs, in combinatie met de karakterloosheid en lafheid van onze eigen politici wordt de hoopgevende Morgenstervlag bedreigd door het duister van politiek machts spel, heerszucht en onbetrouwbaarheid. Daarmee hebben wij onze beste bondgenoten in het Verre Oosten een klap in het gezicht gegeven, die door de zachtmoedige en intelligente Papoea's niet licht vergeten zal worden.

28-6-2014. Prof. Dr. B. Smalhout.

Smet op veteranendag

Door: Andreas Schelfhout

Nieuw-Guinea veteraan 41e Stoottroepen en schrijver van het boek: "De zomer van 1962".

Twee jaar geleden al was er vanuit de Indonesische ambassade grote druk op de organisatie van de Nederlandse Veteranendag om de Morgenstervlag, ooit ingesteld als nationale vlag voor Nederlands Nieuw-Guinea, te verbieden in het defilé.

Mijn neef, Hans Hillen, hij was toen Minister van Defensie, heeft daar korte metten mee gemaakt en de Indonesische ambassadeur te kennen gegeven dat deze Nederlandse veteranen niet onder de krijgstucht vallen; dat oude mannen van boven de zeventig geen plannen hebben om een oproer in West-Papoea te organiseren; verder dat de Morgenstervlag voor de Nieuw-Guinea-veteranen van grote emotionele waarde is en tevens hun blijk van trouw aan de

Papoea's van toen en hij niet van plan was om de Morgenstervlag te verbieden. En bovendien zei hij, dat al zou hij het verbieden en ze deden het toch, wat kon hij dan doen? Acht dagen verzwaard arrest voor oude mannen die hun leven destijds voor Nederland en voor Nederlands Nieuw-Guinea in de waagschaal stelden?

Nu is men uiteindelijk toch gezwicht voor die druk en heeft men besloten om de vlag niet mee te voeren tijdens het defilé. Er lopen diverse Nieuw-Guinea detachementen in het defilé: van de Marine, de Mariniers, Land- en Luchtmacht. Slechts één ervan voert normaliter de Morgenster met zich mee. En daar ergeren de Indonesische gasten op de eretribune achter de Koning zich geweldig aan. Waarschijnlijk om

die reden is de vlag verboden. En iedereen maar denken dat de Nederlandse Veteranendag bedoeld is voor veteranen en niet om de bobo's op de tribune te vermaken.

Een ander punt is dat de Morgenstervlag veel Papoea's naar Den Haag trekt en zeker zij die deel uitmaakten van het Papoea Vrijwilligers Korps, die aan de Nederlandse zijde meevochten tegen de Indonesische troepen. Voor hen heeft het verbod tot grote ontsteltenis geleid. "Den Haag" is wel bezorgd over de voortdurende schending van de mensenrechten in West-Papoea, maar is er aan de andere kant als de kippen bij om op verzoek de Morgenstervlag te verbieden, want ja, onze handelsbelangen.....

Reacties op het verbod en de gevolgen

Na het bekend worden van het verbod op het meevoeren van de Morgenstervlag barstte er een storm van protest los op onder andere de Sociale Media zoals Facebook en Twitter. Via deze media werd opgeroepen om toch vooral de Morgenstervlag mee te nemen naar het Malieveld om zodoende massaal de trouw aan het voor de Papoea's en de Nieuw-Guinea veteranen zo belangrijke symbool te betuigen. De vlag werd destijds notabene door de Nederlandse regering toegekend aan de bevolking van West Papoea in aanloop naar de geplande onafhankelijkheid in 1970. West Papoea is nu een provincie van Indonesië en wie daar de Morgenstervlag toont, riskeert een zware gevangenisstraf.

Massaal werd de Morgenstervlag getoond op het Malieveld, zowel

door Papoea's als door veteranen en sympathisanten. Zowel de deelnemers als de bezoekers van de Veteranendag noemden het verbod op de Morgenstervlag een belediging voor Nederlandse militairen die hun leven in de waagschaal hebben gesteld in Nederlands-Indië en vooral voor hen die daarbij het leven lieten.

Iskander Bwefar

De 25 jarige Iskander Bwefar was op 28 juni speciaal vanuit Zwolle naar Den Haag afgereisd om de

veteranen te eren die aan de zijde van zijn vader in West-Papoea hadden gevochten. De freelance communicatie specialist had niet gedacht dat hij een groot deel van deze ook voor hem zo gedenkwaardige dag in een kille politiecel zou doorbrengen. Zijn inmiddels overleden vader was geboren in West-Papoea en werkte voor de Nederlandse inlichtingendienst. Hij bracht de Indonesische paratroepers in kaart die Papoea wilden innemen. West-Papoea was door Nederland onafhankelijkheid beloofd, maar moest zwichten voor de enorme druk die vanuit de Verenigde Staten werd uitgeoefend. In 1962 verliet de familie Bwefar West-Papoea, om het te verruilen voor Nederland, waar jaren later Iskander als nakomertje werd geboren.

Steunbetuigingen

Nadat zijn vader overleed, is Iskander zich gaan interesseren voor Papoea Nieuw-Guinea. "Toen ik in de krant las dat de Veteranen de Morgenster niet meer mochten meevoeren, besloot ik uit eerbetoon aan mijn vader naar Den Haag te gaan om mijn steun te betuigen. Ik liep in Den Haag naar de Parkstraat, waar meer mensen met de Morgenstervlag stonden. Onderweg werd ik tegengehouden door een agent, die mij vroeg wat ik kwam doen. Mijn vlag zat toen nog in mijn rugzak. Hij liet mij uiteindelijk door, maar zei me dat ik niet op de Kneuterdijk mocht staan. Ik was oorspronkelijk helemaal niet van plan om daar te gaan staan, maar omdat die agent dat zo specifiek zei, dacht ik: Wat is dit voor democratie...? Ik ga daar expres wél staan.

Met geweld overmeesterd

Op het moment dat de Nieuw-Guinea veteranen langskwamen, hield ik de Morgenstervlag omhoog". Iskander had zijn vlag nog geen vijf seconden omhoog of hij werd besprongen door agenten in burger en in uniform. "Ik probeerde nog uit te leggen dat ik hier stond omdat mijn vader ook Nieuw-Guinea veteraan was. Maar een van de agenten stopte de vlag gewoon in mijn mond om mij het spreken te beletten". Iskander werd in een politiebusje naar bureau Overbosch gebracht. Onderweg vertelde een agent mij dat ik was aangehouden wegens ordeverstoring.

Hij werd in een cel gestopt, maar niet gefouilleerd. In zijn zakken zaten zijn huissleutels, zijn portemonnee en zijn telefoon. "Ik ben toen als een gek gaan facebooken en twitteren en maakte zelfs een 'celfie', die hij naar vrienden en familie stuurde. Zijn zus, die voor een verjaardag

in Den Haag was, ontdekte zo dat hij in een cel zat en ging op het bureau verhaal halen.

Proces-verbaal

"Een van de agenten kwam mij toen vertellen dat de Officier in al haar wijsheid had besloten om de standaardboete voor ordeverstoring te verlagen naar 100 euro en dat ik naar huis mocht". Hij kreeg een proces-verbaal mee, waarin stond dat hij op een plek waar dat niet mocht over het hek is geklommen. "Maar dat klopt helemaal niet. Ik ben achter het hek gebleven en er stonden zelfs nog mensen tussen mij en het hek. Omstanders hebben foto's gemaakt en daarop is duidelijk te zien dat ik achter het hek stond".

De arrestatie van Iskander Bwefar

Aangifte

Iskanders facebookberichten en tweets gingen inmiddels in razendsnel tempo over het web en zijn telefoon stond roodgloeiend. Iedereen betuigde hem steun, jong en oud, ook veteranen. "Op het station werd ik aangesproken door een Afghanistan-veteraan, die mij zei dat hij niet in het defilé wilde meelopen vanwege het verbod op de Morgenster. "We leven in een democratie en ook daar vechten we voor", zo zei hij. Iskander heeft inmiddels aangifte gedaan wegens de onterechte aanhouding. De tamelijk lichte verwondingen die hij tijdens de overmeestering door de politie

heeft opgelopen, heeft hij vast laten leggen bij de huisartsenpost. De politie in Den Haag heeft desgevraagd laten weten dat de 25 jarige Iskander is opgepakt wegens openbare ordeverstoring en niet wegens het tonen van de Morgenstervlag. De slordigheid omtrent de fouillering wordt nog nader onderzocht.

Nasleep

Oud-militairen spreken schande over het hardhandig optreden van de Haagse politie. Zij vinden het absurd en totaal afkeurenswaardig. Verder wekt het verbazing dat uitgerekend Iskander Bwefar is gearresteerd. Bijna overal langs de route van het defilé stonden Papoea's en sympathisanten met de Morgenstervlag. Het staat volgens Bwefar buiten kijf dat hij als enige is aangehouden omdat hij in het zicht van de Koning stond. Hij heeft aan het voorval bebloede polsen opgelopen, alsmede een bont-en-blaauwe linker schouder en flinke schaafwonden.

Kamerlid Liesbeth van Tongeren (GroenLinks) wil opheldering van Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie. "De Morgenstervlag is bij Koninklijk Besluit toegestaan en officieel erkend door de Nederlandse regering, dus ik snap niet waarom ik zo hardhandig tegen de grond ben gewerkt. Verontrustend is wel dat het een trend lijkt, zeker rond het Koningshuis en hoogwaardigheidsbekleders om bij het minste en geringste mensen eerst op te pakken en daarna te bedenken wat voor aanklacht erbij gezocht kan worden".

Het was sowieso een tenenkrommend besluit om juist de Morgenstervlag te verbieden, die voor de Nieuw-Guinea veteranen van zo'n grote symbolische waarde is.

Politie mocht niet optreden tegen vlag

Op 8 juli is bekend geworden dat de politie helemaal geen instructies had op Veteranendag om op te treden tegen mensen die met de Morgenstervlag zwaaiden en al helemaal niet om hen te arresteren.

De organisatie van Veteranendag had weliswaar verordend dat de vlag van onafhankelijk Papoea niet op het defilé meegevoerd mocht worden, maar de politie had geen instructies om op te treden. Dit verklaarde Burgemeester Jozias van Aartsen op vragen van raadsleden van Groep de Mos.

Van Aartsen: "Er zijn geen instructies gegeven ten aanzien van de vlag. Daartoe was ook geen enkele aanleiding, aangezien

het voeren van deze vlag strafrechtelijk niet is verboden en valt onder de vrijheid van meningsuiting".

Overall was de Morgenstervlag zichtbaar.

De burgemeester blijft echter bij de verklaring van de politie dat de 25 jarige Iskander Bwefar die op Veteranendag werd gearresteerd, niet is aangehouden omdat hij de Morgenstervlag toonde, maar

omdat hij over het hek krom en zich vervolgens verzette.

De aanhouding zorgde voor veel onrust. Iskander kwam om zijn eer te betuigen aan de veteranen die aan de zijde van zijn vader in West-Papoea hadden gevochten. Iskander verklaarde eerder al dat hij absoluut niet over het hek was geklommen; sterker nog, dat er tussen hem en de dranghekken zelfs nog een rij toeschouwers stond. Volgens hem was het puur en alleen omdat hij de Morgenstervlag omhoog hield in het zicht van de Koning en de andere hoogwaardigheidsbekleders op de eretribune.

Ook bikers waren niet welkom

Naast het issue rond de Morgenstervlag van de Nieuw-Guinea veteranen was er nog de kwestie van de Veteranen Motorrijders, die dit jaar evenmin aan het defilé deelnamen. Door problemen met motorbendes de afgelopen tijd, heeft Minister Opstelten het dringende advies gegeven om motorrijders met grote emblemen op hun kleding (zogenoemde 'Colors') uit het straatbeeld te weren in verband met verstoringen van de openbare orde en het plegen van aanslagen en andere criminele activiteiten. Op zich niet zo vreemd. Maar er is een verschil tussen een color en een color. En daar heeft de Burgemeester van Den Haag kennelijk geen boodschap aan gehad en heeft simpelweg iedereen over één kam geschoren. Trieste zaak dat blijkbaar de goeden altijd onder de kwaden moeten lijden; zo van: één fout, allemaal fout. Uit protest deed slechts één motorrijder aan het defilé mee.

"We worden door de politiek weggezet als crimineel en criminelen willen we er niet bij hebben, toch?", aldus Rob Barlage, een van de veteranen. "Van Aartsen zet onze broeders in een kwaad daglicht", zegt Roy Schuurmans, voorzitter van de vereniging Veteraan en Thuisfront. "De dag dat de mensen die voor volk en vaderland in het buitenland bijzondere dingen hebben gedaan en het daardoor verdienen geëerd te worden. Ze worden door Den Haag op basis van voorkeuren gediscrimineerd

Een Veteranen Motorrijders 'color'

en dit doet ons veteranen geen recht". Desgevraagd liet een woord-voerder van Burgemeester Van Aartsen weten dat motorrijders onder voorwaarden wel welkom zijn. "Het is heel simpel: de politie begeleidt geen motorrijders die zich afficheren als de zogenaamde Outlaw Motorgangs. De overheid is momenteel bezig om de misstanden binnen deze clubs aan te pakken. He kan natuurlijk niet zo zijn, dat we ze vervolgens wel gewoon begeleiden. De Burgemeester van Den Haag is daar heel helder in. Dus alle motorrijdende veteranen moeten gewoon worden begeleid door de Politie, tenzij ze onderscheidings-tekenen, in motortermen: Colors dragen".

De veteranen vonden dit compromisecchter onaanvaardbaar. "We zijn trots op onze colors, waarmee we uiting geven bij elkaar te horen als veteranen die voor Nederland in vreemde landen dienst in het teken van vrede en

recht hebben gegeven. Dat we daar publiekelijk niet meer voor mogen uitkomen, vind ik een grof schandaal", aldus een zegsman van de Veteranen Motorclub. "Net als de niet-motorrijders hebben ook wij ons leven in de waagschaal gesteld en helaas zijn enkelen van ons daarbij ook omgekomen. Wij verdienen daarom respect en geen afwijzing door onze color".

Rob Barlage noemt het: "Nederland op z'n smalst; typisch

een polder compromis. Met deze maatregel worden vooral degenen getroffen die normale plichtsgetrouwe en de wet respecterende groepen zijn en niet de groepen waarvoor de maatregel in feite bedoeld is.

Als Wilders roept "minder Marokkanen", is het huis te klein, maar als vervolgens diezelfde overheid nu hetzelfde doet tegen een groep motorrijders, moet als heel normaal worden gevonden. En dan te bedenken dat nimmer,

waar ook in Nederland, een motordag, motortreffen, motorrit of Harley-dag uitgelopen op ongeregeldheden. Dit in tegenstelling tot de wekelijkse voetbalellende. Je bent veteraan of je bent het niet, en op de Nederlandse Veteranendag behoren de veteranen motorrijders er gewoon bij te zijn".

 *Afhalen *Lunch *Diner *Catering www.mirasa.nl info@mirasa.nl	<i>Indonesisch eethuisje Mirasa</i>	Reinkenstraat 61 2517 CR Den Haag Tel: 070 - 346 41 98 Fax: 070 - 363 43 13 M: 06 - 45614409 J.J.H.W. de Brabander F.P. Hartani
---	--	--

(advertentie)

De Indische Kwestie

Het Indisch Platform is een WOB-procedure gestart om inzage te krijgen in alle stukken van ambtenaren die geleid hebben tot een "leugenachtig advies", vertelt Ton te Mey. "Jarenlang zijn diverse bewindslieden vals voorgelicht door hun eigen ambtenaren rond een eventuele vergoeding voor slachtoffers van de Japanse bezetting in de Tweede Wereldoorlog. Dat moet nu eens en voor altijd duidelijk worden".

Ton te Mey werkt sinds 2008 op vrijwillige basis als lobbyist en delegatielid voor Het Indisch Platform, waarbij zo'n 25 Indische organisaties zijn aangesloten. Ook is hij betrokken bij een van de daaraan deelnemende organisaties Stichting Vervolgingslachtoffers Jappenkampen. Te Mey: "Ik ben zelf geen belanghebbende, maar wat die mensen is aangedaan is puur schandalig. Het waren

ambtenaren, mensen die in dienst waren van Nederland als militair, die tijdens de Japanse bezetting in concentratiekampen zijn gestopt. Daar hebben ze afschuwelijke

Jan de Jong (links) en Ton te Mey

dingen meegemaakt. Ook de Indo-Europeanen die buiten de kampen bleven (de zogenaamde Buitenkampers) hebben een uiterst beroerde tijd doorgemaakt. Ook toen de oorlog met de Japanners afgelopen was, ging de afschuwelijke ellende door omdat er een burgeroorlog uitbrak, de zogeheten Bersiap. Voor die

De onderste steen boven

periode hebben zij nimmer enige vorm van schadevergoeding ontvangen. Van alle geallieerden is Nederland het enige land dat geen compensatie heeft betaald aan de mensen die onder de bezetting van de Japanners hebben geleden. De Nederlandse mensen die in de Tweede Wereldoorlog in Europa slachtoffer zijn geworden van oorlogshandelingen, hebben dit wel gehad. De Nederlanders die uit Nederlands-Indië terugkwamen, werden hier uiterst kil ontvangen. Voor die beroerde ontvangst hebben ze een jaar of tien geleden een klein bedrag ontvangen, maar dat was een schijntje en zeker geen formele schadevergoeding. En het gaat nu zelfs nog niet eens om smartengeld, maar om datgene wat deze mensen rechtmatig toekomt. Schadeloosstelling voor door de oorlogshandelingen verloren gegane bezittingen en vooral de niet

uitbetaalde salarissen tijdens de jaren die zij in de Japanse kampen gezeten hebben. Volgens Het Indisch Platform en afgaande op internationale regels is de Nederlandse regering na afloop van de oorlog ernstig in gebreke gebleven. De ambtenaren en militairen die in dienst waren van Nederland hebben nog 42 maanden salaris tegoed. Dit geld is echter nimmer uitbetaald.

Op de vraag waarom de kwestie nu na zeventig jaar nog steeds speelt, zegt Te Mey: "De mensen die uit Indië kwamen zijn te lief en te braaf geweest, ze wilden zo snel en geruisloos mogelijk integreren in de Nederlandse samenleving. En dat is ze voor 100 % gelukt. Beroerd is, dat de Indische Nederlanders geen eenheid vormden. Het heeft uiteindelijk tot 1991 geduurd voor er een eerste dialoog op gang kwam dankzij het door oud-minister president Ruud Lubbers geïnitieerde Indisch Platform, dat als overlegorgaan zou gaan dienen tussen de Indische gemeenschap en de Nederlandse regering. Het heeft jaren geduurd vooraleer die dialoog werkelijk echt ging functioneren. Eigenlijk was men niet welkom in Den Haag.

De huidige staatssecretaris Martin van Rijn is eigenlijk de eerste bewindvoerder die Het Indisch Platform gelijk geeft in de rechtmatigheid van de claim en die nu echt aan een oplossing werkt. Het cynische is nu echter wel, dat de regering eigenlijk geen geld heeft voor deze schadevergoedingen. In de tijd van Ruud Lubbers, de man die de Japanse Keizer welwillend ontving, met voorbijzien van de slachtoffers van de Japanse bezetting, was er meer geld. Nu is er door Het Indisch Platform een voorstel gedaan om het bedrag niet in één keer uit te keren, maar als een soort pensioenregeling over vijftien jaar uit te smeren. Hier wordt nu hard aan gewerkt.

Jan de Jong, voorzitter van de Stichting Vervolgingslachtoffers Jappenkampen begrijpt ook niet waarom de Nederlandse regering nooit over de brug is gekomen. Hij is zelf belanghebbende: als kind zat hij ruim drie jaar in diverse Japanse kampen. "Er zijn in 2005 twee wetenschappelijke studies

verschenen door het NIOD (Nederlands Instituut voor Oorlogs Documentatie). Het ene rapport gaat over de backpay (betaling van achterstallige salarissen) en het tweede gaat over de vergoeding van geleden schade door oorlogshandelingen. Mensen kwamen gedwongen en volkomen berooid uit Nederlands-Indië in Nederland aan. Ze moesten alles in Indonesië achterlaten. Daarvoor werden ze nooit gecompenseerd. Het gaat inmiddels om een enorm bedrag. Maar dat niet alleen, het gaat vooral ook om erkenning en excuses. Het een kan echter niet zonder het ander. En het moge duidelijk zijn dat de regering ons met excuses ook niet met een fooi kunnen afschepen. "De huidige staatssecretaris Van Rijn heeft gevoel voor de Indische Kwestie. Maar als hij niet voor een oplossing zorgt, sta ik niet in voor de gevolgen. De Indische gemeenschap heeft zich bijna 70 jaar lang ingehouden, maar als de staatssecretaris met een negatief bericht komt, denk ik dat de bom zal barsten", aldus Ton te Mey.

Leidsch Dagblad, 24 juni 2014.

(advertentie)

Reparatie van iPhone, iPad en nu ook android. Klik [hier](http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie) voor de aanbieding
<http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie>

Borca **Online**
Computer **Service**

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806
www.borca-online.nl

Een finale afrekening, of toch niet?

Deel 2

Door: Bert Immerzeel

Japanse uitkering aan burger-geïnterneerden

"Resumerend heeft de Indische gemeenschap tot op de dag van vandaag zeven claims open staan jegens de Nederlandse overheid en twee jegens banken en verzekeringsmaatschappijen."

Aldus de belangrijkste conclusie in 'Opgevangen in andijvelucht' van Griselda Molemans. In een eerdere beschouwing wezen we al op de gebrekkige onderbouwing van de genoemde claims. Ter toelichting hier een nadere uitleg van de Japanse uitkeringen aan burger-geïnterneerden op basis van het Yoshida-Stikkerprotocol.

De vredesbesprekingen in San Francisco in 1951 hadden niets vastgelegd over een schadevergoeding aan ex-burger-geïnterneerden. De Japanse premier Yoshida had de Nederlandse minister Dirk Stikker van Buitenlandse Zaken slechts toegezegd tot een regeling voor een schadevergoeding te willen komen ten behoeve van 'bepaalde groepen individuen, wegens in de kampen ondergaan

De Japanse premier Yoshida tekent vredesverdrag in San Francisco in 1951.

buitensporig leed'. De hierop volgende jaren moest door besprekingen tussen de

Nederlandse en de Japanse regering nog de hoogte van het bedrag worden vastgesteld en de wijze van uitkeren. Na enige tijd kwamen de partijen overeen dat een *lump sum* het beste zou zijn, ware het niet, dat de Japanners daar nog regelmatig op terugkwamen. Ze waren niet overtuigd van de omvang van het leed en wilden daarvoor bewijzen op casusniveau.

De Nederlanders wilden hier aanvankelijk niet in mee gaan, maar legden uiteindelijk toch – op aandringen van de Amerikanen – drie kampproporten en vijftig individuele persoonsrapporten op tafel.

De mate van de schuld

In 1955 liet Minister Luns nog aan de Nederlandse ambassadeur O. Reuchlin in Tokio weten dat bij het niet-realiseren van de Yoshida-Stikker overeenkomst sprake zou zijn van negatieve consequenties voor de Nederlands-Japanse betrekkingen. Reuchlin heeft hierop echter geantwoord "dat de bevreesdheid aan Japanse zijde voor deze consequenties niet te hoog moest worden aangeslagen." In oktober van datzelfde jaar werd onderhandeld tussen de vertegenwoordigers van de Japanse regering onder leiding van Teraoka en – van Nederlandse zijde – de (zelf geïnterneerd geweest zijnde) jurist G.E. Baron van Ittersum, de historicus L.G.M. Jaquet en Reuchlin. In het verslag van deze bijeenkomsten werd vermeld dat "gedurende de gehele bespreking telkens weer naar voren treedt, dat de Japanners beogen hun aansprakelijkheid te beperken door het gebeurde als zijnde min of meer normale consequenties van een oorlog voor

te stellen". Teraoka liet hierop weten "dat de Japanse regering weliswaar schuld erkende, het ging hier echter om de mate van die schuld", vooral ook om het eigen Ministerie van Financiën te overtuigen.

Bureau Japanse Uitkeringen aan de Hooftskade, Den Haag

Twee maanden later bleek dat dat Ministerie helemaal niet was overtuigd. In plaats van de gevraagde 27,5 miljoen werd een laatste bod gedaan van 10 miljoen dollar. Den Haag verzocht hierop aan de Amerikanen om de diplomatieke druk uit te oefenen, echter tevergeefs. Begin maart 1956 zag Nederland zich gedwongen het bod te accepteren. Van Japanse zijde werd nog geëist dat met de overeenkomst noch de Nederlandse regering noch de Nederlandse staatsburgers later enige nieuwe claims zouden kunnen indienen. Het protocol, ondertekend door Reuchlin en de Japanse minister van buitenlandse zaken Mamoru Shigemitsu, trad in werking op 1 juni 1956.

Uitvoering

De uitvoering van de regeling viel toe aan de Directie Overgangszaken Indonesië van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hiertoe werd een speciaal bureau opgericht, het Bureau Japanse Uitkeringen. De chef van de Directie Overgangszaken werd

bijgestaan door een commissie van drie ex-geïnterneerden.

De criteria voor toekenning waren iets ruimer dan die van de vergelijkbare regeling voor ex-krijgsgevangenen: er moest sprake zijn geweest van zes maanden internering in een 'erkend' interneringskamp of in een gevangenis wegens 'feiten met een politieke achtergrond', overlijden tijdens de internering (ook als deze korter dan zes maanden had geduurd), of mishandelingen waarbij de betrokkene blijvend in zijn gezondheid was geschaad. Ook nabestaanden konden een beroep doen op de regeling.

Op basis van de eerste schattingen met betrekking tot het aantal te verwachte toekenningen werd bepaald dat de uitkering fl. 385,- zou bedragen. In het Yoshida Stikker protocol was vastgelegd dat Japan de 10 miljoen dollar in vijf jaarlijkse termijnen zou betalen. Om belanghebbenden niet te laten wachten besloot de Nederlandse overheid de regeling te voorfinancieren. Na de laatste transactie door Japan in 1960 kon worden vastgesteld dat de totale som in Nederlands geld courant

Jhr. Otto Reuchlin

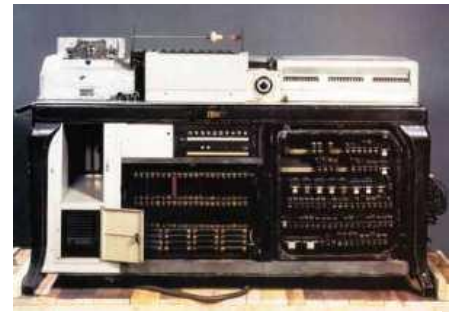
fl. 37.883.935,62 had bedragen. Belanghebbenden werden door middel van advertenties in de dagbladen en verenigingsorganen opgeroepen zich te melden bij het Bureau Japanse Uitkeringen. Zij kregen vervolgens vragenlijsten ter invulling toegezonden, aan de hand waarvan de aanspraken werden beoordeeld.

Verificatie

De belangrijkste verificatiebron was een hiertoe samengestelde geïnterneerdenlijst. Het Nederlands Rode Kruis stelde het Bureau een 40-tal geïnterneerdenlijsten ter beschikking, waarvan de 69.225 namen werden omgezet in ponskaarten. Met behulp van een Hollerith machine werden alle namen in alfabetische volgorde op één lange lijst gezet. Vervolgens werd deze lijst in losse bladen verdeeld, welke per beginletter werden gebundeld en gebonden in boeken.

Als bijvoorbeeld een aanvraag was ingediend door ene mevrouw D. Cremer-Pietersen, geboren in 1908, kon meteen in het boek, behorende bij de letter C worden vastgesteld dat deze mevrouw in het Kramat-kamp had gezeten. Conform de bevindingen werd betaald middels postcheque of per giro- op post- of bankrekening, en werd het aanvraagnummer, vermeld op het aanvraagformulier, met de hand bijgeschreven in het desbetreffende boek.

Werd door aanvragers een interneringsoord genoemd dat niet op de lijst stond, moesten bewijzen (zoals getuigenverklaringen) worden overlegd. De Commissie Japanse Uitkeringen breidde zo in de loop van haar werkzaamheden de lijst van 'erkende' kampen en 'erkende' gevangnissen uit tot een 120-tal. Tientallen andere genoemde oorden vielen buiten de regeling.

Hollenrith machine

Voorlopig eindrapport

In september 1960, op een moment dat nog slechts enkele honderden aanvragen niet waren afgedaan en de werkzaamheden van het Bureau als vrijwel afgerond werden beschouwd, en werd in een voorlopig eindrapport de balans opgemaakt. Op dat moment bleek dat ca. 15% van de personen genoemd op de Rode Kruislijst geen aanvraag had ingediend (in totaal 10.700 personen). De overigen, ca. 58.525, hadden dat dus wél gedaan. Verder bleek dat 90.800 aanvragen waren toegewezen, en 9.082 aanvragen afgewezen. We mogen hieruit afleiden dat 32.275 aanvragen waren toegewezen op grond van andere verificatiebronnen dan de Rode Kruislijst. Omdat minder aanvragen waren ingediend dan eerder geschat (ca. 95.000), werd aan de erkenden een nabetaling gedaan van fl. 30,-. De einduitkering bedroeg dus fl. 415,- per ex-burgergeïnterneerde. Van de 37,8 miljoen was per 1 september 1960 nog 248 duizend in kas, genoeg voor ca. 600 uitbetalingen (0,7% van totaal).

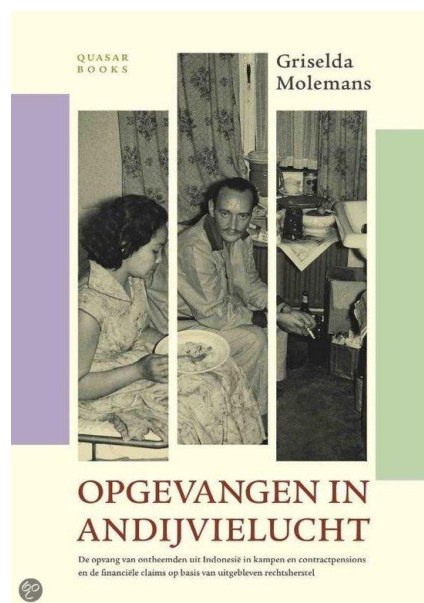
De regeling werd nimmer gesloten. Evenals die van de regeling voor ex-krijgsgevangenen op basis van artikel 16 van het Vredesverdrag met Japan, werd de uitvoering later overgedragen aan Binnenlandse Zaken, en kwam uiteindelijk terecht bij de Stichting Administratie Indische Pensioenen. In het verslagjaar 2012 van deze Stichting werden nog 13 aanvragen ingediend voor een

uitkering krachtens de JU. Slechts twee daarvan werden toegewezen. In de meeste gevallen blijkt dat betrokkenen zijn vergeten dat zij in de jaren '50 al een aanvraag hebben ingediend. Alhoewel ná september 1960, voor zover bekend, geen sprake meer is geweest van een alomvattende verslaglegging (een eindrapport was immers niet mogelijk omdat de regeling niet werd gesloten), mag worden aangenomen dat de op dat moment nog resterende gelden zijn aangewend voor nog niet afgedane en later ingediende aanvragen.

De 'claim'

In haar boek *Opgevangen in andijvielucht* verwijt Griselda Molemans dat er geen sprake is van 'transparantie' over de feitelijke uitbetaling van deze compensatie, "aangezien er geen vastlegging van het aantal uitkeringen aan de burgergeïnterneerden is geweest." Met het voorlopig eindverslag van het Bureau Japanse Uitkeringen uit 1960 is verantwoording afgelegd over de uitgave van ca. 99,3% van het totaalbedrag. Het is juist dat het totale aantal rechthebbenden nadien nooit op jaarbasis is vastgesteld; het betreft echter te verwaarlozen aantallen en bedragen. Een jaar ná het voorlopig eindrapport moet het saldo mogelijk niet meer dan 100 duizend gulden hebben bedragen. We zouden het totale aantal uitkeringen krachtens deze regeling op ca. 91.000 à 92.000 kunnen schatten. Hoe veel het er ook precies zijn geweest, het moet

voor onmogelijk worden gehouden dat er geld 'over' is van de de Japan afgedragen 37,8 miljoen gulden. De twijfels van mevrouw Molemans lijken vooral te zijn gevoed door het feit dat zij geen onderscheid heeft aangebracht tussen de regeling voor ex-krijgsgevangenen en de hier besproken regeling voor ex-burgergeïnterneerden. De door haar uitgevoerde berekeningen leiden dan ook tot de verkeerde conclusies.

In concreto, haar vaststelling dat in 1962 (?) nog 1,1 miljoen niet was uitgekeerd, is onjuist. Het betrof hier gelden bestemd voor ex-krijgsgevangenen (zie het vorige artikel). Het door haar in dit hoofdstuk besproken hulpfonds had eveneens betrekking op krijgsgevangenen. Naast het door haar genoemde gebrek aan transparantie, verwijt Griselda Molemans dat de overheid onvoldoende kenbaarheid aan de

regeling heeft gegeven: "Ook van deze compensatieregeling is vast komen te staan dat veel rechthebbenden er nooit van op de hoogte zijn geweest." Het motief? Molemans suggereert dat de overheid een deel van het Japanse geld in eigen zak heeft gestoken.

Met bovenstaande lijkt mij voldoende aangetoond dat ook deze beschuldiging op niets is gebaseerd. Het is zeker niet onmogelijk dat velen niet van de regeling hebben geweten. Het Bureau Japanse Uitkeringen stelde immers zelf in 1960 al vast dat ca. 15% van de op de Rode Kruislijsten genoemde personen geen aanvraag had ingediend. De overheid had echter geen motief om geen ruchtbaarheid te geven aan de regeling. Toen werd vastgesteld dat minder aanvragen werden ingediend dan vooraf ingeschat, werden nabetalingen verricht met een totaal van ca. 2,7 miljoen, en werd slechts een gering restbedrag gereserveerd voor latere betalingen.

Mevrouw Molemans verzoekt op haar website degenen die alsnog bij de SAIP een aanvraag voor een Japanse uitkering willen indienen, zich ook bij háár te melden om haar claim te ondersteunen. Misschien is het goed ook deze 'claim' nog eens tegen het daglicht te houden. *Java Post*.

In onze volgende editie het derde deel van deze serie.

Wel eens gedacht aan adverteren in NICC Magazine?
Vraag vrijblijvend onze gunstige advertentietarieven aan!

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Historisch lichtschip ligt weg te roesten

Achter de dijk van Fort Nieuw Amsterdam in het district Commewijne in Suriname ligt het historische lichtschip "Suriname-Rivier" weg te roesten. Het is een van de eerste stalen lichtschepen die in Nederland zijn gebouwd. In 1910 voor Suriname te water gelaten op de werf Conrad in Haarlem, meet het schip 24,85 meter lang, 6,16 meter breed, een holte van 3,16 meter en een diepgang van 2,00 meter. Het schip heeft een waterverplaatsing van 160 ton.

Fragment Fort Nieuw Amsterdam

In de periode van 1870 tot 1970 zijn lichtschepen op een vast verankerde plaats voor de kust van groot belang geweest voor de veilige vaart op zee. Dit gold met name voor de juiste positiebepaling van schepen op zee. Met de komst van via satellietnavigatie functionerende GPS (Global Positioning System) werden ze echter overbodig. Verreweg de meeste lichtschepen zijn inmiddels gesloopt.

Het meer dan 100 jaar oude stalen lichtschip "Suriname-Rivier" is dus voor zowel Nederland als Suriname van groot Maritiem historisch belang. Het initiatief in Suriname om het lichtschip van de ondergang te redden, wordt derhalve ook in Nederland van harte ondersteund.

Historie

Lichtschip "Suriname-Rivier" is het tweede stalen lichtschip dat in

1910 in Nederland is gebouwd. Lichtschepen hadden toen nog geen machines en het transport naar Suriname is dan ook een verhaal apart.

Kapitein Johannes Franciscus Wijsmuller (1876-1923) was een zeer bekwaam zeeman met de diploma's Grote Zeilvaart en Grote Stoomvaart. Hij zorgde in 1911 voor wereldnieuws door de "Suriname-Rivier" zeilend naar Suriname te brengen. Hij liet de lichttoren demonteren en plaatste er masten op en koos op 27 februari het ruime sop. Op 6 april kwam het schip behouden in Paramaribo aan, waar de masten werden verwijderd en de lichttoren weer werd gemonteerd tot het weer een volwaardig lichtschip was.

Hiermee begon ook eigenlijk de bewogen geschiedenis van het wereldvermaarde zeesleepvaart- en bergingsbedrijf NV Bureau Wijsmuller, nu als Svitser een onderdeel van Maersk World Wide Shipping. Het ontstaan van rederij Wijsmuller inspireerde Jan de Hartog tot het schrijven van de bekende roman over de zeesleepvaart "Hollands Glorie". Ook hierin werd het transport van een lichtschip onder zeil beschreven.

Openluchtmuseum

Fort Nieuw Amsterdam ligt op de samenvloeiing van de Suriname- en de Commewijne-rivier. Het meer dan 275 jaar oude fort wordt een prachtig openluchtmuseum naar het voorbeeld van het Nederlandse Zuiderzeemuseum in Enkhuizen. Het lichtschip Suriname-Rivier kan hier een echte publiekstrekker worden. Daarom is in Suriname in 2009 het plan opgevat om het schip van de ondergang te redden. De coördinator van het restauratieproject is Walter Haentjens uit

Enkhuizen. Hij zet zich al ruim 40 jaar in voor het behoud van varend erfgoed en maritieme monumenten. Het project wordt ondersteund door de Rotary clubs in Paramaribo en hebben een restauratiefonds in het leven geroepen. Om het lichtschip van de ondergang te redden, is in eerste aanzet een bedrag van 250.000 euro nodig. Het streven is om dit bedrag in Nederland bijeen te brengen voor berging, behoud en conservering.

Lichtschip Suriname-Rivier

Reddingsactie

De Nederlandse Vuurtoren Vereniging (NVV) heeft voor fondsenwerving haar bankrekening beschikbaar gesteld. Eén van de doelstellingen van deze vereniging is het leveren van een bijdrage aan het behoud van Nederlands Maritiem Erfgoed. Wie een bijdrage wil leveren ontvangt daarvoor een officieel op naam gesteld Restauratiecertificaat. Het eindbedrag zal uiteindelijk worden overgemaakt op rekening van de Stichting in Suriname, die zal zorgdragen voor de uitvoering van het restauratieproject. Zie verder de website van de stichting: <http://www.lichtschipsurinamerivier.nl/formulier.htm>.

Actiedag 'Niet weggooien'

Onder het motto "Niet weggooien" vraagt Museum Bronbeek op donderdag 14 augustus 2014 aandacht voor het behoud van historisch materiaal uit de Tweede Wereldoorlog in Nederlands-Indië. Met deze jaarlijkse actiedag wil Bronbeek mensen bewust maken van het belang om dit erfgoed te bewaren, omdat deze voorwerpen een bijzondere kijk kunnen geven op de oorlogsjaren in Indië. Museum Bronbeek werkt op deze actiedag samen met Stichting Moluks Historisch Museum. Beide musea richten zich tot mensen die thuis op zolder, in de kelder of ergens onderin een kast of kist nog materiaal hebben uit de periode van de Japanse bezetting. Bezoekers kunnen op 14 augustus van 10.00 - 17.00 uur in Museum Bronbeek uitleg krijgen van deskundigen van beide musea over de historische waarde van de voorwerpen, foto's, documenten, enz. die zij zelf meebrengen. Ook adviseren experts over de beste manier om deze spullen voor komende generaties te behouden. Desgewenst kan men materiaal waarvan men afstand wil doen als schenking aan het museum overdragen. Op de website www.actienietweggooien.nl kan men een schenking aanmelden bij Bronbeek of om het even welk ander museum naar keuze. Ook is

er een codicil-formulier, waarmee schenkers kunnen aangeven waar hun materiële oorlogserfgoed bij hun overlijden naar toe gaat.

Krijgsgevangenen

Bronbeek doet in het kader van deze actiedag ook een speciale oproep om hulp. Het museum beijvert zich om een completer beeld te scheppen oever het lot van de krijgsgevangenen ten tijde van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië. Het probleem daarbij is dat persoonsgebonden informatie – zoals registratie van internering in Japanse kampen of krijgsgevangenschap – nu in onder andere het Nationaal Archief ligt. Dit mag op grond van de Wet op Persoonsregistratie niet openbaar worden gemaakt, zolang niet is aangetoond dat de betreffende persoon reeds is overleden. Daardoor blijft het beeld van wat er met krijgsgevangenen gebeurde incompleet.

Om deze reden verzoekt Museum Bronbeek om nabestaanden van krijgsgevangenen (KNIL en Marine) en geïnterneerden in Indië om het overlijdensbericht of ander bewijsmateriaal dat hun dierbare inmiddels is overleden, aan het museum ter inzage te geven. Als dit bewijs is geleverd, kan Bronbeek namelijk wel over deze archiefinformatie beschikken. Iedere nabestaande kan zo meehelpen om het beeld van het lot van de Europese bevolking ten tijde van de Japanse overheersing verder te verduidelijken. Vooral voor honderdduizenden nazaten is dit van groot belang.

Getuigenissen van de dekolonisatieoorlog

In 2015 zal Museum Bronbeek stilstaan bij de dekolonisatieoorlog in de periode 1945-1949, beter bekend als de Politieacties. Hiermee kwam er een einde aan de koloniale staat Nederlands-Indië. Bronbeek nodigt mensen uit om hun materiaal uit deze periode te komen tonen: dagboeken, brieven, memoires, documenten, foto's en tekeningen en andere objecten. In overleg kan eventueel geschikt materiaal worden gebruikt om het publiek in 2015 een beter beeld van deze periode te kunnen geven. www.bronbeek.nl

Salam Terakhir Uitvaartverzorging
Rob van der Sar
Koggewaard 207
1824 GZ Alkmaar-Noord
T 072-5611895
M 06-15006305
www.salamterakhir.nl

Een persoonlijke Uitvaartverzorging die past bij uw gedachtegoed en levensstijl.

(advertentie)

Indo Rock ons cultureel paradepaardje? (7)

door: Albert van Pohn

"Thank You for the music and giving it to me". Dit mooie liedje van de Zweedse groep ABBA klinkt nog steeds en vaak in mijn oren als muzikant. Ook het nummer van John Miles, "Music was my first love" en "It will be my last", schitterend en zeker van toepassing op mijn persoon en ik weet zeker op een heleboel van mijn collega muzikanten, van alle nationaliteiten. Is het echt zo dat er niets anders is dan muziek en dat alles, ja bijna alles alleen en enkel op muziek slaat in ons leven als muzikant?

Er zijn vele huwelijken stuk gegaan, er zijn vele levens verwoest door muziek, er zijn vele goede muzikanten aan de zelfkant van het leven gekomen, en zo kan ik nog meer negatieve elementen noemen die verband houden met MUZIEK en muziek maken. Feit is, als ik eerlijk ben tegenover anderen en mezelf, zonder muziek zou mijn leven niet eens meer kunnen bestaan.

Muziek is een verslaving zeg ik wel eens, een drug die erger is dan menige andere drug op aarde. En ik weet zeker dat er nog veel meer muziekverslaafden zijn dan dat er drugsverslaafden zijn in mijn wereldje. Ik raakte ermee besmet op 9 jarige leeftijd en eigenlijk al veel eerder, als ik het zo inschat vanaf mijn tweejarige leeftijd. Mijn Moeder, zuster en ik waren na de interneringstijd gehuisvest

in een klein kamertje, er stonden twee bedden, of eigenlijk een eenpersoonsbed en een kleine commode waarin ik sliep. Er was wel een kleine radio in die kamer en mijn moeder had die altijd aan staan, en daaruit kwamen de eerste klanken die ik als tweejarig kind tot nu toe nog in mijn geheugen kan horen. Nu wil het geval dat ik tot bijna mijn eerste levensjaar fragmenten kan terughalen en zeker vanaf mijn tweede levensjaar. Zo kan ik de nummers herinneren van Patty Page, Doris Day, Les Paul and Mary Ford. En nog wat van die artiesten waarvan ik de naam nog niet weet.

Een nummer kan ik nog goed herinneren en dat was een nummer van een mondharmonica trio en natuurlijk die toentertijd bekende jazzy stijl met trompetten en blaasorkesten zoals Glenn Miller. Dat mondharmonica nummertje zou ik nog graag willen horen, alleen weet ik niet wie die artiesten waren, jammer. En Les Paul and Mary Ford: Vaya con Dios, How high the moon, Johnny is the boy for me, etc. Veel later The Guitar Boogie van Arthur Smith en dat kwam door een Hongaarse oom die als banneling in Indonesië kwam en van beroep violist-cellist was en ook gitaar speelde. Hij speelde dat nummer altijd en ik was toen denk ik pas 5 of 6. En het gezicht en mimiek van hem herinner ik mij iedere keer als ik het nummer speel, en dat is de reden waarom ik andere uitvoeringen nooit zal spelen en ook niet mooi vind, surrogaat bij gebrek aan techniek.

Als ik terug denk aan die tijd, dan snap ik best waarom wij als Indische mensen zo Amerikaans georiënteerd zijn en waarom wij de Amerikaanse Rock and Roll en überhaupt alle Amerikaanse muziek zo aanhangen en waarom wij die hier bij onze komst in dit

land op onze manier hebben binnengebracht. Het was geen Indo Rock en ik hoop ooit dat deze benaming die zo denigrerend is voorgoed verdwijnt naarmate men zich iets dieper in onze geschiedenis wil verdiepen, dan alleen maar afaat op een stijl die men gewoon een benaming wil geven als aanduiding, in de toekomst. De toekomst, moet je mij horen, die zal wat dit fenomeen betreft er niet eens meer zijn. De benaming Indo Rock en wat er dan als begrip ermee verband houdt is op sterven na dood; mati, zeggen de Indonesiërs. Tot, dead, muerto, en zo kan ik nog meer vertalingen hanteren.

Dus wij zitten met een erfenis van een of andere geleerde die onze muziek stijl als studieobject een benaming heeft gegeven en daarmee de geschiedenis heeft bepaald. Ook nog krontjong erbij heeft betrokken, tolol. (DOM) Ik heb heel vaak tegen wil en dank geroepen, en ik was niet de enige, Andy Tielman was er ook zo tegen, Indo Rock bestaat niet en hopelijk komt men eindelijk eens tot besef dat het NIET BESTAAT. Wat er wel was, was de Amerikaanse muziekcultuur die na de Tweede Wereldoorlog onze muziek heeft beïnvloed en wij deden niets anders dan die Amerikaanse muziek hier in Nederland maken. Als men de moeite had genomen om destijds de parallel te trekken naar die

Les Paul en Mary Ford

Amerikaanse muziekcultuur dan was de benaming INDO ROCK er nooit van gekomen.

Nederland maakte deel uit van een EUROPEES continent waar de Amerikaanse muziek cultuur niet zo'n invloed had gehad als bij ons ex-kolonialen die door de bevrijding gelijk veramerikaans werden. Het is niet verwonderlijk dat de meeste Indische muzikanten niet echt gecharmeerd waren van de Europese muzieksmaak en de Amerikaanse muziek cultuur met zich mee droegen. Als je in de vroege jaren van Andy Tielman, de Crazy Rockers, The Javalins en noem ze maar op, hun manier van muziek maken vergelijk met de Amerikaanse muziek toen dan zie je dat het qua opbouw, invulling, sentiment, sound en ga maar verder het in feite een kopie is.

Het klein gedeelte van de Indonesische invloed is bijna te verwaarlozen en om dan deze invloed als hoofdoorzaak te gebruiken voor een benaming Indo Rock is te ver gezocht en de onderzoekster had zich niet zo gauw tevreden moeten stellen met een typering en benaming. Ik denk dat die persoon zich eerst had moeten verdiepen in de Indonesische geschiedenis en met name na de tweede wereld oorlog wat betreft de Indische Nederlanders. Om maar een groot

voorbeeld te noemen, Andy Tielman, zijn stijl is duidelijk gerelateerd aan Les Paul, natuurlijk in de loop der tijd een eigen stijl maar tijdens de eerste optreden na zijn afwezigheid en terugkomst in Nederland heeft hij mij zelf verteld dat hij Les Paul als invloed had en al zijn manier van spelen imiteerde.

Geweldig zoals hij het voor elkaar kreeg om Les Paul's nummers te spelen ZONDER de effecten, gewoon omdat hij nooit had geweten dat die LES Paul zijn sound met effecten bereikte. Neem het nummer Black Eyes en de improvisaties, dan herken je vele Les Paul momentjes erin en tijdens een oefensessie met Andy liet hij het ook horen door voor de fun een nummer van Les te spelen. Ik wist niet hoe de man het voor elkaar kreeg, maar het was origineel, en dat zonder de effecten.

Dat vele Indische muzikanten en ook het Indische publiek wat op dansgelegenheden kwam niet zo erg Beatles en op Britse pop ingesteld was, werd de reden van de verwijdering van de hier in den lande opkomende muziekscene. Tot op de dag van vandaag zijn de Amerikaanse invloeden nog steeds waar te nemen bij de Indo bands en tot op de dag van vandaag heeft de Indische gemeenschap die nog niet opgegeven.

Een ander fenomeen moet niet worden vergeten, de Country muziek die in de jaren 80 hier in ons land ineens zo populair werd, had zijn oorsprong bij de Indische gemeenschap die het al in de 50er en 60er jaren meenam na de overdracht en lang daarna. En ook daar zie je een verschil in beleving en stijl, de Europese elders en de Amerikaanse bij ons Indische muzikanten. Zo is bijvoorbeeld een band zoals The Shadows de legendarische Britse instrumentale band en later Cliff Richard, minder te vinden in het repertoire van de meeste Indo bands.

De meer strakke en gepolijste stijl sprak minder aan dan het speelse, frivole en technische wat de Amerikanen met hun muziek deden, vaak veel vindingrijker door de bijna onuitputtelijke improvisatie talenten van de Amerikaanse muzikanten. Die improvisatie talenten hebben het land een status gegeven op de wereld wat popmuziek betreft. Het was even onzichtbaar door de Britse invasie, maar is nu terug als zijnde nooit weggeweest. Wat de gitaarmuziek betreft, de Indo muziek zal nog wel jaren beïnvloed blijven door de huidige Amerikaanse talenten.

Waag het niet om het nog Indo Rock te noemen.

Exotische cruise in Indonesië

Door: Thea Detiger

Verreweg de meeste cruise-maatschappijen doen niet meer dan een of hooguit twee havens in Indonesië aan. De Holland America Line (HAL) heeft sinds kort een complete rondreis langs de steden Jakarta, Semarang en Soerabaja en de eilanden Bali, Lombok, Komodo en Celebes. Ideaal voor reizigers die op een comfortabele manier binnen veertien dagen bezienswaardig-

heden en oude Nederlandse gebouwen op Java willen zien, rijstvelden op Bali en Lombok en de reuzenvaranen van Komodo.

Terwijl aan de ene kant van de ms. Rotterdam de zon ondergaat, staat aan de andere kant van het schip de volle maan. De aanvankelijke teleurstelling bij onze aankomst die ochtend in de weinig prozaïsche overslaghaven van Tandjungpriok zo'n achttien kilometer ten noorden van Jakarta, is op slag verdwenen. Terwijl de duisternis invalt, passeren we bij het wegvaren

houten schepen verlicht door lantaarns op palen die als grote kaarsen op het dek staan. Hier begint het sprookje van de Gordel van Smaragd gezien vanaf het water. Sommige dingen zijn natuurlijk totaal veranderd vergeleken met de tijd dat de Hollanders met de boot naar Indië gingen. Zoals het verkeer dat zo ontzettend druk is dat er bij de excursies politie-escorte aan te pas komt om de bussen door de file te loodsen en op tijd terug te krijgen bij het cruiseschip.

Soerabaja

Maar de vissers met hun grote rieten hoeden die bewegingsloos in het ondiepe water bij Bali staan en de kleurrijke bootjes rond Lombok, die met hun karakteristieke zijarmen spinnen op het water lijken, zijn nog altijd hetzelfde. Net zo goed als het oude kantoor van de Rotterdamse Lloyd aan de kade van Soerabaja. Hoeveel Indië-gangers moet dat gebouw met zijn groene koepel hebben gezien als ze hier aankwamen of naar een andere bestemming in het eilandenrijk vertrokken.

In elke haven worden we welkom geheten door een gamelanorkest en een Indonesische dansgroep. Natuurlijk zijn er ook de nodige taxichauffeurs, die zichzelf om het hardst aanprijzen. Maar het Indonesische avontuur van de HAL is niet alleen een feest voor de passagiers, van wie 35 procent uit Nederland komt.

Het is ook een belangrijke gebeurtenis voor de bemanning van de ms. Rotterdam, die voor de helft uit Indonesiërs bestaat. Ieder personeelslid mag per haven maximaal vier familieleden of vrienden ontvangen en rondleiden op het schip. Terwijl de passagiers op excursie gaan, worden de Indonesische gasten ontvangen in

een grote tent aan de kade. De teller staat aan het eind van de reis op 4000 bezoekers.

Rondje Indonesië

„Het gaat mij nooit vervelen”, zegt Peter (74) uit Den Haag, die al maanden op de ms. Rotterdam verblijft en het rondje Indonesië voor de derde keer maakt. „Na het overlijden van mijn vrouw heb ik me in februari 2013 voorgenomen mijn leven voor een groot deel op een cruiseschip door te brengen. Ik heb een aantal maatschappijen uitgeprobeerd en de Holland America Line beviel me het beste. Ik voel me hier helemaal thuis. Ik spreek veel mensen en de bemanning, die zich persoonlijk om me bekommert, is als familie voor mij. In welk verzorgingshuis heb je het zo goed als hier. Het eten is fantastisch en met veel fruit en groente ook nog heel gezond. Mijn was wordt gedaan, de kamer wordt schoongemaakt en nergens is de dokter zo dicht bij de hand als op een cruiseschip.”

Speciaal voor de Indonesische festiviteiten aan boord zoals een rijsttafel-buffet, een Indonesische High Tea en een theateroptreden van het Indonesische personeel, heeft Peter een sarong

aangeschaft. Het wordt op prijs gesteld op het middelgrote schip waar iedereen elkaar al gauw een beetje kent en waar na Engels Nederlands de tweede voertaal is. „Ik voel me totaal niet eenzaam. Met mijn Indonesische telefoonkaart en dankzij het internet onderhoud ik mijn contacten misschien nog wel beter dan thuis en ik lees elke dag De Telegraaf.”

Tropische storm

Cruisedirecteur Mike Mahn uit Rotterdam hoort het lachend aan. Hij is verantwoordelijk voor het wel en wee van alle 1404 passagiers en voor alle bemanningsleden, die onderin het schip hun eigen fitness, recreatieruimte en bar hebben. Maar hij lijkt er zijn hand niet voor om te draaien. Tijdens onze reis is de oudste passagier 91.

„We doen er alles aan om iedereen optimaal te verzorgen. Je kunt hier ook met een rollator uit de voeten. Maar een scootmobiel is niet mogelijk. Die past niet in de hut. En mensen aankleden doen we ook niet. Onze grootste uitdaging zijn de onverwachte omstandigheden die je op zee kunt treffen. Vanaf het moment dat we van de kapitein hoorden dat hij de koers moest verleggen vanwege een tropische storm op Bali, zijn we van vijf uur 's morgens tot negen uur 's avonds in de weer geweest om alle excursies en afspraken in de daaropvolgende havens te verzetten.” Het gros van de Nederlandse passagiers heeft wel een bepaalde binding met Indonesië zoals familie die er gewoond heeft, een oma die in het Jappenkamp heeft gezeten of een vader die hier na de oorlog als dienstplichtige heen werd gestuurd. Het wordt dan ook wel gewaardeerd dat kapitein Hans Mateboer op de Javazee een

kleine omweg vaart om boven de in 1942 door de Japanners tot zinken gebrachte ms. De Ruyter met de scheepstoeter een eerbetoon af te geven.

Toeristisch Bali

Mateboer: „Het is niet alleen omdat het een Nederlands schip was met de beroemde schout-bij-nacht Karel Doorman aan boord. Ik zou het bij de Prince of Wales ook hebben gedaan”, zegt de Nederlandse kapitein, die nog heeft meegewerkt aan de opzet van de cruiselijn van Disney. Zijn gevoel voor show is te zien in de winkel waar drie grappige kinderboeken van zijn hand te vinden zijn over grote vriendelijke containerschepen, brutale sleepboten en vijandige piratenboten.

„Hoewel de Holland America Line nu helemaal vanuit Seattle in de Verenigde Staten wordt aangestuurd, is de Indonesië-cruise natuurlijk wel ingegeven door de historische banden tussen Nederland en Indonesië vanaf de tijd van de VOC. Terwijl de organisatie keek waar de meeste bezienswaardigheden zijn en een goede infrastructuur, lette ik alleen op de vaarroutes en in welke haven je makkelijk kunt aanleggen. Bali is niet mijn favoriet. Het is een nauwe zeestraat en er staat een sterke stroming. Maar je kunt er toeristisch natuurlijk niet omheen.”

Volgens Indonesië-kenner Kester Freriks vond men Bali in de tijd van de VOC al geheimzinnig en

angstaanjagend. Hij begeleidt op het schip een groep van vijftig leden van het IVIE (Instituut Voor Internationale Excursies), die eigen lezingen over Indonesische literatuur hebben en eigen op erfgoed gerichte excursies.

Dag van de Stilte

Ook de schrijver Johan Fabricius noemt Bali in 1941 nog: Eiland der demonen. We komen er net aan voor Nyepi (Dag van de Stilte), terwijl de voorbereidingen voor het Festival van de Geesten in volle gang zijn. Overal staan grote carnavalspoppen, die de boze geesten moeten voorstellen. Op de Dag van de Stilte verstopt iedereen zich 24 uur lang in zijn huis om de geesten op een dwaalspoor te brengen. Als ze het idee hebben dat het eiland onbewoond is, trekken ze wel verder.

De Amerikaanse, Canadese en Australische passagiers kennen Bali vooral door Hollywood en de bestseller 'Eat, pray, love'. Ze begrijpen niet waarom wij warm lopen voor het Oranjehotel (nu Hotel Madjapahit) en de Simpangsche sociëteit in Soerabaja, waar de Nederlanders vroeger grote feesten hielden, voor de postkantoren op Java, waar nog onze vertrouwde grote rode brievenbussen staan, en voor het station in Semarang dat nu spoorwegmuseum is. Voor hen is Indonesië de mystiek van Bali. Ze denken aan Julia Roberts, die in de film 'Eat, pray, love' op zoek naar de ware liefde langs de rijstvelden fietst, en aan de Balinese luwakkoffie, de duurste koffie ter wereld, uit de film 'The bucket list' met Jack Nicholson.

Op de koffieplantage Teba Sari kun je de kostbare koffie drinken en horen op welke vreemde manier hij tot stand komt. De luwak is een civetkat die fruit en

rode koffiebessen eet. Terwijl het vruchtvlees van de bessen verteert, blijft de pit intact. In het maag-darmkanaal van het dier ondergaat hij een fermentatie die de exquise smaak oplevert.

Lombok

Om die smaak te behouden worden de pitten, die worden teruggevonden in de ontlasting van de luwak, licht geroosterd. Vroeger verzamelde men luwak-ontlasting die men op het erf of in het bos vond. Maar sinds de vraag na de film uit 2007 enorm is toegenomen, worden de dieren steeds vaker in kooien gehouden waardoor de ontlasting makkelijk te verzamelen is. Reden om nooit meer luwakkoffie te drinken. Als er geen vraag meer is, krijgen deze mooie nachtdieren misschien weer een normaal bestaan.

De rijstvelden van Julia Roberts, waar bijna geoogst kan worden, zien er vrolijk uit met hun wapperende vlaggetjes tegen de vogels. Al kun je voor rijstvelden beter naar onze volgende bestemming Lombok, waar nog 70 procent van het inkomen uit de landbouw komt, terwijl op Bali 90 procent van de bevolking van het toerisme leeft.

„Ik vrees dat dit het laatste rijstveld is van Ubud”, zegt een verdrietige oude hippie, die we in het Tropical View Cafe tegen het lijf lopen. Vanaf de drukke Monkey Forest Street in het populaire kunstenaarsoord kun je het niet zien. Maar achter het Tropical

View Cafe loopt een vrouw langs een smal paadje tussen de hoog opgeschoten rijstplanten met de maaltijd voor haar op het land werkende man op haar hoofd.

Hindoetempels

„Ik heb hier 35 jaar geleden maanden als backpacker geleefd. Er was bijna geen auto te bekennen. We deden alles op de fiets. Mijn vrienden hadden me al gewaarschuwd dat het zo veranderd is. Maar ik wilde het toch met eigen ogen zien. Straks vlieg ik naar Singapore om met jullie schip van de Holland America Line langs India en de Middellandse Zee terug te varen naar Rotterdam.” Zo zie je maar weer dat zelfs de wildste babyboomer zich op een gegeven moment overgeeft aan de luxe van een cruiseschip.

Ondanks het toerisme heeft Bali, vooral door de vele Hindoetempels en de gewoonte van de inwoners om dagelijks bloemenoffers te brengen, zijn charme nog niet verloren. Nog steeds bloeit de kunstnijverheid. Vooral houtsnijwerk en zilverbewerking. In Lombok zijn dat naast de beroemde parels de pottenbakkerijen en de hoogstaande weeftechnieken.

We bezoeken de kunstenaarsdorpen in een wagentje met een paard ervoor. Geen toeristisch vervoermiddel want de hele bevolking maakt er gebruik van. Ook de dorpen van de Kuta zijn nog authentiek bewoond door de

oorspronkelijke Sasakbevolking. En de Beach in Lombok is paradijselijk en onbedorven in vergelijking met het gelijknamige strand op Bali.

Hoogtepunt

Hoogtepunt van de reis voor natuurliefhebbers is het eiland Komodo waar de zeldzame reuzenvaranen leven. Als we zien dat de prehistorisch aandoende dieren altijd op dezelfde plek worden aangetroffen, rijst de vraag of de natuur hier misschien een handje wordt geholpen. Maar het belangrijkste is dat de zeldzame diersoort overleeft.

Het feit dat de Nederlanders die de dieren in 1910 ontdekten al direct beschermingsmaatregelen troffen, geeft voldoening. Nu het koraal nog, waar het groene eiland royaal over beschikt, maar dat wel degelijk bedreigd wordt. Het beroemde roze strand krijgt zijn kleur door de vele rode koraalkorreltjes tussen het witte zand. Volgens de natuurbeschermers van het Nationale Park Komodo is dat afbraakproces inmiddels gestopt. Snorkelend kunnen we inderdaad constateren dat zich tussen de kleurrijke vissen groen, blauw, wit en ook volop rood koraal bevindt. En zo maken we hoogtepunt na hoogtepunt mee op deze zeer bijzondere trip langs Nederlands erfgoed.

Reiswijzer cruise Indonesië

De 14-daagse Indonesië-cruise van de ms. Rotterdam begint en eindigt in Singapore. Het is onderdeel van de 90-daagse cruise Passage naar het Verre Oosten. Die cruise vertrekt in 2015 op 7 januari uit Rotterdam. Het traject Indonesië is van 17 februari tot 3 maart. Zie voor

meer info, prijzen en boekingen www.hollandamerica.com

Tips

De munteenheid in Indonesië is de Rupiah. In Jakarta, Bali en Lombok kun je meestal ook wel

Ms. Rotterdam

betalen met Amerikaanse dollars. Maar als je een taxi met een meter wilt nemen, kun je beter in roepias betalen. 10.500 Rupiah is gelijk aan 1 dollar. Wij betaalden voor een taxi in Bali en Lombok voor de hele dag, circa zeven uur, 60 dollar, zonder afdingen. In Soerabaja rijdt vanaf House of Sampoerna Museum aan de Jalan Taman Sampoerna 6 van di t/m zo om 09.00, 13.00 en 15.00 uur een gratis bus langs de historische hoogtepunten van de stad.

www.houseofsampoerna.museum

Vanaf Balai Pemuda, het gebouw waar vroeger de Simpangsche sociëteit zat en nu de VVV gevestigd is, rijdt elke dinsdag, zaterdag en zondag de Surabaya Shopping & Culinary Track. Kosten 7500 Rupiah p.p. Adres Jalan Gubernur Suryo 15.

www.sparklingsurabaya.info.

Bron: De Telegraaf, Reiskrant.

LET OP: met ingang van 17 augustus wordt de Indonesische Rupiah aangepast. (zie rubriek Korte Berichten)

Korte berichten

Adverteren in NICC Magazine

Tot nu toe was het noodzakelijk om zowel de kopij als de advertenties vóór de 4^e van de maand binnen te hebben, om in het lopende nummer, dat in diezelfde maand op de 15^e verschijnt, nog mee te kunnen. Voor de kopij (redactionele inhoud) is dit nog steeds nodig, maar voor de advertenties gelden met ingang van de 6^e editie van juni 2014 aangepaste regels. Advertenties dienen dan wel tot

uiterlijk de 4^e van de maand te worden opgegeven, zodat wij rekening kunnen houden met te reserveren ruimte (opgave van afmetingen is dan van belang), maar het advertentiemateriaal kunt u dan tot uiterlijk de 10^e van de maand digitaal aanleveren. Aanleveren dan in ieder geval in JPG (JPEG). Andere bestanden zijn voor ons lastiger in te voegen. En adverteert u voor de eerste keer? Dan krijgt u 10% korting op uw totale factuur. Vraagt u vrijblijvend onze advertentieflyer aan: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Rupiah verliest drie nullen

Wie dit jaar in augustus of later naar Indonesië op vakantie gaat, zal vreemd opkijken van de nieuwe bankbiljetten. Je krijgt dan opeens een briefje van 20 of 50 Rupiah uit de pinautomaat. Vanaf 17 augustus verdwijnen namelijk de drie laatste nullen van alle bankbiljetten, dus dan wordt 50.000 Rp plotseling 50 Rp. Tot

2019 behouden de bankbiljetten het oude ontwerp. Het jaar erop, dus in 2020 komen er nieuw ontworpen Rupiah-biljetten in omloop.

Boekhandel Van Stockum verhuist

Hét adres voor alle Indische en Indisch gerelateerde boeken in Den Haag, Boekhandel Van Stockum gaat verhuizen. Het filiaal aan de Herengracht op de hoek van de Prinsessegracht is ondanks de aangrenzende winkelpanden te klein geworden. In

november 2014 zal Van Stockum daarom een nieuw pand betrekken aan het Spui 40, in het nieuwbouwcomplex "Amadeus",

vlakbij de Grote Marktstraat. De nieuwe winkel is gelegen op een prachtige locatie, naast de grootste winkel van Primark in Nederland. Naast boeken zal Van Stockum ook veel (internationale) kranten en tijd-schriften gaan verkopen. Verder zal de nieuwe vestiging ook een Literair Café openen, dat zal worden uitgebaat door het gerenommeerde bedrijf: Anne&Max. Dit is een Freshfood & Coffee Café met vestigingen in Amsterdam, Haarlem, Alkmaar en Leiden, waarmee Van Stockum hoge ogen wil gooien als de "huiskamer" van de binnenstad.

Anne&Max hecht grote waarde aan sfeer, goede producten, vakmanschap en vriendelijke bediening. Van Stockum zal zich blijven onderscheiden in klantgerichtheid, vakkennis en een zeer breed assortiment boeken. De verhuizing zal worden begeleid en gecoördineerd door Reibestein & Partners Bedrijfs-huisvesting. In een van de komende edities zullen wij u nader informeren omtrent de openings-datum.

Overschakeling naar IBAN

Op 1 augustus 2014 zullen de banken definitief overschakelen naar het langere bankrekening-nummer, het zogenoemde IBAN nummer. Vanaf deze datum kunt u voor binnenlandse en buitenlandse betalingen alleen nog maar gebruik maken van dit langere nummer, waarbij de oude zeven-

tot tiencijferige rekeningnummers tot het verleden zullen behoren. Denkt u eraan dat na 1 augustus de oude nummers ook niet meer verwerkt kunnen worden. Wij adviseren u dringend om al uw relaties van uw nieuwe bankrekeningnummer op de hoogte te stellen. Vermeldt het daarom op uw briefpapier, facturen, website, Blog en andere media waarmee u met uw relaties communiceert.

Gebruikt nog de oude acceptgiro's of overschrijvingsformulieren? Zorg dan dat u bijtijds van de nieuwe gebruikt kunt maken en/of uw nieuwe IBAN nummer invult. Wijzig ook in uw adressenlijst de IBAN nummers van uw relaties zodat deze bij o.a. internet bankieren automatisch meelopen. U vindt uw eigen IBAN nummer bijvoorbeeld op uw afschriften, op uw internet-bankpagina en op uw nieuwe bankpas. Wilt u meer weten over de omschakeling naar IBAN? Neemt u dan contact op met uw bank.

Wordt lid van Public

Public is de nieuwe vorm van cultuur lidmaatschap in Nederland. In samenwerking met ruim 40 concertzalen, filmhuizen, musea en theaters biedt Public toegang tot bijzondere dans, film, beeldende kunst, muziek en theater, fotografie en literatuur. Als lid van Public krijg je voor 15 euro per maand toegang tot 30 concerten, exposities en voorstellingen, waarvan de helft gratis en de andere helft met 50 % korting. Eén van de deelnemende musea is het Tropenmuseum en Public zal op 1 september 2014 officieel gelanceerd worden. Je kunt je

nu al inschrijven, maar gaat pas in per 1 september. Na drie maanden lidmaatschap is het maandelijks opzegbaar. Je krijgt al wel een tijdelijke pas, die tot en met 31 augustus 2014 geldig is en waarmee je direct al een aantal bijzondere evenementen kunt bezoeken. Geef je dus snel op bij: www.go-public.nl

Workshop Origami

In aansluiting op "Wordt lid van Public" kun je met je voorlopige Public-pas al met 50 % korting deelnemen aan de workshop Giga Origami. De hele zomer tot en met 31 augustus kun je meebouwen

aan een uniek kunstwerk van origami vogels. De beroemde Lichthal van het Tropenmuseum is daarvoor speciaal leeggemaakt. De gigavogels die de Zwitserse origamimaster Sipho Mabona voor het Tropenmuseum heeft gemaakt, geven het kunstproject letterlijk een vliegende start. Vouw dus mee en laat het kunstwerk aanzwellen tot een zwerm van duizenden origami vogels. Voor meer informatie: <http://tropenmuseum.nl/nl/gigaorigami>.

Reizen van en naar Indië in Bronbeek

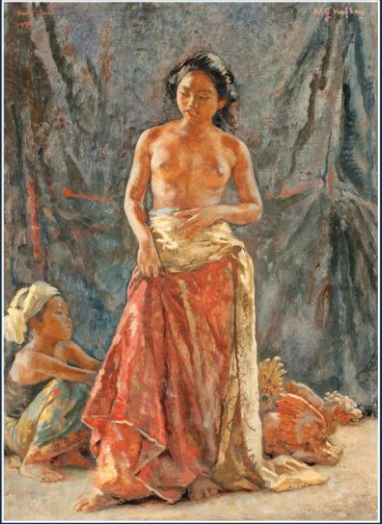
Museum Bronbeek stelt op zondag 14 september het reizen van en naar Nederlands-Indië centraal. Hans van den Akker vertelt in een dialoog "Een handschoentje op reis" over de lotgevallen van

jonggehuwden die naar Indië wilden. Deze reis was door de nasleep van de 1^e Wereldoorlog bijzonder langdurig en ingewikkeld. Dan een lezing met prachtige illustraties van Nico Guns over zeereizen naar Indië op luxe passagiersschepen als de 'Sibajak', de 'Willem Ruys' en de 'Indrapoera' van de Rotterdamsche Lloyd, die ware drijvende kastelen waren. Tenslotte kan men bij de infodesk alles te weten komen over repatriëringsschepen, die in de jaren 1945 en 1962 zo'n 300.000 Indische Nederlanders naar Nederland brachten. Men kan de scheepsregisters inzien waarop meer dan 35.000 namen vermeld staan. Vanaf 1 september staat het complete activiteitenprogramma online. Meer inlichtingen via: Tel: 026-3763555, www.bronbeek.nl.

ZEEUWS VEILINGHUIS

GEVRAAGD:
INDISCHE SCHILDERIJEN

W. G. Hofker (1902-1981)
Hamerprijs: € 600.000,-

Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
WWW.ZEEUWSVEILINGHUIS.NL

(advertentie)

Recept van de maand

Sambal badjak is zelfgemaakt veel lekkerder dan uit een potje. En moeilijk is het niet. Hier een prima recept van dit smakelijke hete goedje dat zo onmisbaar is bij Indisch eten.

Ingrediënten:

(voor ca. 500 gram): 25 rode pepers, 10 teentjes knoflook, 6 sjalotten (of 2 rode uien), 5 cm gemberwortel, 2 cm laos, 2 stengels sereh (vers), 4 el. bruine basterdsuiker, 1/2 tl. zout, 10 kemirinoten, 5 salam bladeren (toko), 30 cl. arachide-olie.

Bereiding: Hak de pepers en de sjalotten fijn met een hakmolentje van de staafmixer, maar laat het een beetje grof blijven, dus geen

puree. Maal de kemirinoten, de gember en de laos wel tot puree (mag samen). Snijd de sprietuiteinden van de sereh af en

kneus daarna de sereh. Verhit nu de olie in een wok en fruit het pureemengsel met de sereh en even aan. Doe er het salamblad en de bruine suiker bij en roer even goed. Voeg dan de fijngehakte pepers en sjalotten toe en laat alles voortdurend roerend een kleine 5 minuten pruttelen. Laat de sambal dan afkoelen en verwijder de serehstengels. Doe de sambal badjak in een weckpot en flinke jampot. Voor een goede afsluiting doe tussen jampotrand en deksel een stukje plasticfolie.

Selamat makan.

Indonesië en Nederland door de eeuwen

Speciaal voor ouderen verzorgt Tom van der Geugten (Bandung 1952) in de maanden oktober en november 2014 een cursus over de relatie tussen Indonesië en Nederland door de eeuwen heen. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan de geschiedenis van de Indische Nederlanders.

Cursusbeschrijving

Veel Nederlanders hebben iets met Indonesië. Ze zijn er bijvoorbeeld geboren of hebben Indische voorouders; hebben Indische familieleden of vrienden of wat dies meer zij. Veel mensen houden ook van literatuur die zich in het voormalige Nederlands-Indië afspeelt. Zijn wel eens in Indonesië op vakantie geweest of zijn helemaal verslingerd aan de Indonesische keuken. Deze cursus gaat over de vraag hoe de relatie tussen Indonesië en Nederland zich de laatste eeuwen ontwikkeld heeft, vanaf de prekoloniale tijd tot heden.

Het gaat hierbij in het bijzonder om de menselijke contacten en culturele uitwisselingen tegen hun politieke en economische achter-

grond. Vanaf de oudheid bestonden er indirecte handelscontacten tussen het Verre Oosten en Europa; handel die vaak via Arabische kooplieden liep. Vanaf de "eerste schipvaart" vanuit Amsterdam naar Bantam (1595-1596) tot de opheffing van de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC) in 1799 bepaalden handelscompagnieën de relatie tussen Nederland en Indonesië. De VOC had handelsposten langs de kusten van Azië en bestuurd de Molukken en delen van Java. Van 1800 tot 1914 breidde Nederland zijn kolonie Nederlands-Indië stap voor stap uit. En Nederland stond daarin beslist niet alleen. Veel Europese landen hadden koloniën. Het Nederlandse kolonialisme kende zijn hoogtijdagen in de "oude tijd" (Tempo Doeloe) tussen 1914 en 1942. Er kwam toen een Nederlands-Indische mengcultuur tot ontwikkeling.

Verandering

Tijdens de Japanse bezetting (1942 tot 1945) en de daarop volgende onafhankelijkheidsstrijd (1944 tot 1949) veranderde de houding tussen Indonesiërs en

Nederlanders ingrijpend. In de jaren 1950 groeiden Indonesië en Nederland verder uit elkaar, wat leidde tot het vertrek van zo'n 300.000 Indische Nederlanders en Molukkers naar Nederland in de grootste volksverhuizing ooit. Na de dekolonisatie ontstond er een haat-liefde verhouding tussen beide landen. Later was er naast ambivalente gevoelens ook weer ruimte voor zakelijkheid en samenwerking. Wat restte zijn de Indonesische sporen in Nederland en die van Nederland in Indonesië.

Drs. T.F. van der Geugten is geboren in 1952 in Bandung. Hij studeerde geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam. Hij is educatief auteur en was als hogeschooldocent verbonden aan de Hogeschool van Amsterdam en de Fontys Lerarenopleiding in Tilburg. De cursus bestaat uit acht colleges op woensdagen van 13.30 tot 16.00 uur in Den Haag, in het kader van Erasmus Academie HOVO Rotterdam.

Meer informatie en inschrijven via:
<http://www.hovorotterdam.nl>

CREAPRO VERTALINGEN

■
Den Haag

(official sponsor van Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum)

*Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs*

SINDS 1989 HET VERTAALBUREAU DAT U ZORGEN UIT HANDEN NEEMT

Galileïstraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 * - fax: 070-362 56 64

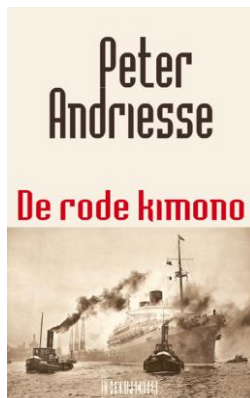
@: creapro@worldonline.nl

W: www.creapro.myplaces.nl

DAT IS ANDERE TAAL...!

Boekbespreking, e-Books, CD & DVD, presentatie & signeren

De rode kimono – Peter Andriesse. De 13-jarige Erik reist in 1954 met de 'Willem Ruys' naar Nederland. De auteur beschrijft in dit boek de bootreis en de aankomst in Nederland in een dorp in de Achterhoek. Daar komt hij samen met zijn oudere broer die al eerder terugkeerde, bij zijn tante in de kost. Het is de schrille overgang van de tropen en de

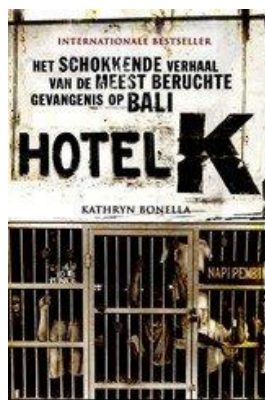
overdadige luxe aan boord naar de kille Achterhoekse arbeiderswoning die Andriesse vertelt zonder overdrijvingen en in klare taal. De Rode kimono geeft een beeld van een eenzame jongen, die zich nergens meer thuisvoelt. Niet op Sumatra, waar hij zijn ouders moest achterlaten en niet bij zijn tante in de Achterhoek. Een 'coming-of-age' roman over een ontheemde jongen. Adviesprijs: € 17,50.

Mijn vader uit Semarang – Yap Kioe Bing. Rond 1870 vertrekt Yap Oan Hong vanuit China naar Semarang. Hij woont in de Chinese wijk tussen zijn landgenoten, die zich er al eerder hebben gevestigd. De auteur van dit boek beschrijft het leven van zijn bedovergrootvader en van zijn vader, Yap Tjok King. Deze komt met zijn gezin, waarbij de auteur, in 1936 naar Nederland om er te studeren. Tijdens de oorlog in Nederland is hij helemaal op zichzelf aangewezen. Contact met familie is niet mogelijk en hij wordt geconfronteerd met studentenrazzia's, een doorgangs-

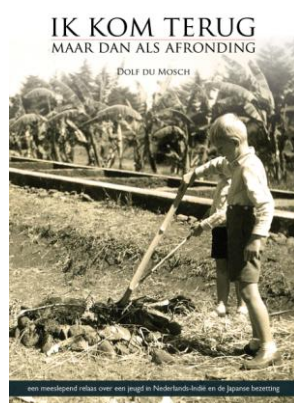
kamp, onderduikers en de hongerwinter in Amsterdam. Na de oorlog bestaat het land waar hij vandaan kwam niet meer. Toch gaat het gezin in 1949 naar Indonesië, maar in 1951 vestigen zij zich definitief in Nederland. *Adviesprijs: € 19,95.*

Hotel K – Kathryn Bonella. Een schokkend verhaal van de beruchtste gevangenis op Bali. Het centrum van de onderwereld op Bali is Hotel Kerobokan oftewel: Hotel K. De ranzige cellen van deze beruchte gevangenis herbergen een grote populatie gevangenen, waaronder moslim-terroristen, de broer van chef-kok Gordon Ramsay, een paar knappe backpack toeristes, een Balinese koning, surfers van over de hele wereld en verder wat kruimeldieven. Keiharde drugsdealers slapen in cellen met toeristen

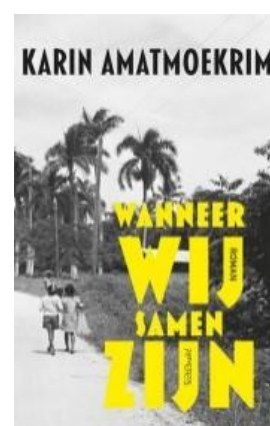
wiens enige vergrijp was het bezit van één xtc-pilletje in een discotheek en voor wie een vakantie in pure horror verandert. Het boek onthult het schokkende verhaal over de vele moordpartijen, die worden afgedaan als 'zelfmoord', de drugslaboratoriums binnen de gevangensmuren en Bovendien de grenzeloze corruptie, waarbij alles te koop is, tot en met sexfeesten voor kapitaalkrachtige gevangenen toe, of een luxe cel compleet met tv, stereo en computer. In deze internationale bestseller spat de corruptie en de onderwereld van Bali van de pagina's. Een aanrader. *Adviesprijs: € 18,95.*

Ik kom terug, maar dan als afronding – Dolf du Mosch. Op Nieuwjaarsdag 1946 verliet hij het land waar hij geboren was en intens veel van hield. Ineens viel er een muur en er was geen weg terug. Ze werden gerepatriëerd en vonden het vreselijk om afscheid te moeten nemen. Semarang en Java gleden langzaam weg achter de horizon en in de mist van een

zich ontwikkelende regenbui. "Maar, ik kom terug, maar dan als afronding", vertelt Dolf zijn bijzondere levensverhaal, getekend door de Japanse bezetting, kampervaringen en bersiap. Dan volgt de hereniging met zijn geboorteland. Veel is herkenbaar, maar veel ook niet. *Prijs: € 15,00.*

Wanneer wij samen zijn – Karin Amatmoekrim. Dit boek vertelt het verhaal van drie generaties van een Javaanse familie in Suriname en Nederland, vol vervloekingen en betoveringen en van oude en nieuwe werelden die met elkaar botsen. Een verhaal

over armoede, verdriet en liefde, maar vooral over een Surinaams Javaanse familie die van niets in deze wereld zeker is, behalve van elkaar. Een aanrader voor de liefhebber van familiegeschiedenissen. Kroniek van een Javaanse familie; geen modieuze proza, maar echte vertelkunst. *Adviesprijs: € 12,50.*

De zomer van 1962 – Andreas Schelfhout. Op 31 mei werd het 6^e Infanterie Bataljon Oranje Gelderland opgericht. Dit was het begin van een lange reeks overhaaste versterkingen van de Nederlandse strijdkrachten in Nieuw-Guinea, het laatste rijksdeel in De Oost. Dit boek zal de lezer verbijsteren over de weinig doordachte wijze waarop "onze jongens" een militair conflict in werden gestuurd. Compleet onvoorbereid, nogal oppervlakkig gekeurd, en met kleding en uit-

rusting die geschikt was voor het Nederlandse klimaat. Desondanks wisten ze in uitputtende achtervolgingen en felle gevechten in de bijna ondoordringbare jungle alle

plannen van de Indonesische infanterie te verijdelen. Door het wegvallen van Amerikaanse steun werd Nederland in 1962 uiteindelijk gedwongen om Nieuw-Guinea op te geven, waardoor de vriendelijke Papoeabevolking in de steek werd gelaten. Dit boek schetst een indringend tijdsbeeld. Met een voorwoord van oud-minister van Defensie, Hans Hillen. *Adviesprijs: € 16,50.*

Werkers van de wereld – Matthias van Rossum. Dit boek omvat een goed onderbouwd proefschrift, die enkele nieuwe inzichten en conclusies oplevert aangaande de interculturele relaties tussen Europese en Aziatische zeelieden, in dienst van

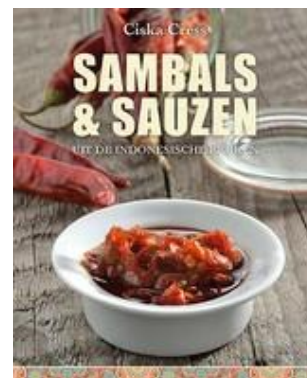
de VOC. Het accent ligt hierbij op thema's als arbeid, globalisering en de diverse sociaal-economische ontwikkelingen. Aan bod komen onder andere de verschillen en overeenkomsten tussen scheepspersoneel uit Azië en Europa, de dagelijkse werkzaamheden, de aansturing van personeel door de VOC, hiërarchische verhoudingen, patronage, en muiterij. In zijn proefschrift toont Van Rossum verder aan, dat de inter-Aziatische scheepvaart vier tot vijf keer groter was dan de retourvloot. Een aanrader voor iedereen die van geschiedenis houdt. *Adviesprijs: € 39,00.*

Indonesia Etc. – Elizabeth Pisani. "Exploring the Inprobable Nation", luidt de ondertitel van deze Engelstalige reisgids. Een fascinerend verslag van een van 's werelds grootste en meest dynamische landen, waar de tegenstellingen enorm zijn. Zelfs

als je in eerste instantie niet geïnteresseerd bent in Indonesië, levert deze reisgids zoveel inspiratie op, dat je nieuwsgierigheid zo geprikkeld wordt, dat je verder wil lezen om meer te weten te komen. Een land dat de lezer omarmt met een spectaculaire menselijke warmte, een sprankelende wereld aan eilanden en kustwateren en een wonderschone natuur. *Adviesprijs: € 23,90.*

Sambals en sauzen – Ciska Cress. Sambals en sauzen uit de Indonesische keuken zijn tegenwoordig zeer bekend en vrijwel overal te koop. Maar lekkerder zijn ze natuurlijk zelfgemaakt. In dit receptenboek vindt u tal van sambals, sauzen en boemboes (kruidenpasta's), die in

de Indonesische keuken gebruikt worden. Ze komen uit allerlei verschillende streken van Indonesië, waarbij vaak lokale variaties ontstaan. En het is de bekende kookboekenschrijfster Ciska Cress wel toevertrouwd om deze recepten tot in de kleinste details op te tekenen. Dit is al weer haar zestiende kookboek. Maak eens sambal aceh, of sambal campur pedis, en voor bij vleesgerechten: saos babi pangang of saos bawang Putih (knoflooksaus). Maar ook de echte saos saté. Een verzameling fantastische recepten. *Adviesprijs: € 7,95.*

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

 VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL
www.vanstockum.nl

zoekt donateurs

Het Indisch Platform behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het Indisch Platform - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Het Indisch Platform heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

Gedicht

door: Mary-Jane Sahanaja

De auteur en dichteres Mary-Jane Sahanaja (1971) beschrijft in haar bundels **"Verlossing van de schaamte en de schuld"** en **"Mijn waarheid"** als jongste dochter van een KNIL-er, hoe haar vaders stille verdriet van invloed is geweest op haar leven. Ze kent een verleden van misbruik en mishandeling, waarover zij heel openhartig schrijft, zonder afbreuk te doen aan haar liefde voor haar ouders. Haar gedichtenbundels zijn te bestellen bij www.bol.com en www.freemusketeers.nl

Overleven

Bundel: "Mijn Waarheid", 2006.

Ze kijkt me aan
Beschuldigende ogen zonder glans
Bijna arrogant
Ik weet haar blik te ontwijken
Schuldig volschaamte
Er is teveel met haar aan de hand

Gisteren en vandaag
Bewaren voor haar een geheim
Pijnlijk vol verdriet
Morgen
Zou het kunnen onthullen
Erover praten kan zij nog niet

Ik leef met haarmee
Maar goed begrijpen wat haar is aangedaan
Wie kan dat ooit
Hoeveel kan een kind verdragen
Hoe kan iemand zich zo verlagen
Begrijpen zal ik het nooit

Gisteren was zo onwerkelijk voor haar
Onrealistisch en fout
Toch weet zij ook vandaag weer te
Overleven
Ik kan haar een schuilplaats geven
En het gevoel dat er iemand van haar houdt

Just4Kids...

voor iedereen van 4 tot 16 jaar

Vakantietips

door: Chinook de Deugd

Het schooljaar is voorbij. Iedereen is blij met de vakantie. De dingen die je het laatst deed, waren toetsen en rapporten en te horen krijgen of je naar het volgend jaar gaat of het jaar moet overdoen. Het grootste deel van de mensen blijft hier in Nederland op een camping. Een ander deel gaat naar België of Duitsland om naar

de camping te gaan. Sommigen gaan naar Frankrijk of Spanje. Maar veel mensen blijven ook gewoon thuis en gaan wat spelletjes spelen en gamen. En als je helemaal niets te doen hebt, dan heb ik hier nog wat tips.

1. Als je vrienden allemaal op vakantie zijn, kan je gewoon

naar buiten gaan en misschien kom je iemand tegen die in dezelfde situatie zit.

2. Gamen, facebook, twitter en youtube zijn ook niet alles, dus ga eens naar buiten en spreek wat af met vrienden of bekenden en als die er niet zijn, kun je altijd weer tip 1

gebruiken. Voor mensen die continu achter de computer zitten, heb ik een leuke site: <http://thequietplaceproject.com>.

3. Koop wat plantjes en zaadjes. Het is altijd leuk om iets te zien groeien en wie weet heb je binnen een paar weken nog wat verse groenten of fruit ook.

4. Het wordt warm deze zomer, dus zorg dat je genoeg kouds te drinken hebt of ijs. Verse ijsthee of ijskoffie is ook zo gemaakt en lekker. Zorg voor genoeg ijsblokjes in de vriezer.
5. Nodig wat vrienden of burens uit om samen te eten. Zeg dat ze ieder iets te eten van henzelf mee moeten nemen,

dan kan je van elkaar proeven.

Ik hoop dat deze tips je een beetje helpen om de vakantie door te komen. Want vervelen moet je nooit doen. Daar is de zomervakantie te lang voor. En je kunt altijd wel iets bedenken om te doen.

Fijne vakantie iedereen!

Korte berichten

Wij zijn op zoek naar jong aanstormend talent

In de rubriek **"Just4Kids"** hebben we eerder al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en hierboven een stukje over een drumtalentje. Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen en treed je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of ben je een kunstschilder of een

**You've got talent?
tell us about it**

fotograaf in de dop. Misschien ook wel een..... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 8 tot ca. 14 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een echt leuk geheel van.

Stuur je reacties dan naar: info@indisch-centrum-den Haag.nl **DOEN HOOR....!!!**

Kinderspeurtocht van de Kunsthal

Deze zomervakantie wordt door De Kunsthal een leuke kinderspeurtocht georganiseerd met als titel: **"Komt een vos bij de snackbar"**. Maar, een vos hoort toch niet in een stad? Of wel? Voor

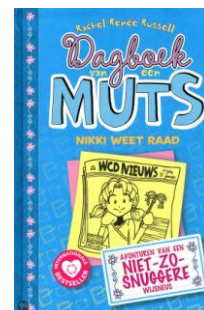
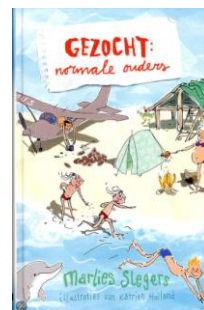
kinderen vanaf 7 jaar is er een spannende speurtocht naar onverwacht dierenbezoek in de grote stad. Tijdens een bezoek aan het speciale Wereld Natuur Fonds paviljoen in De Kunsthal, gevolgd door een bezoek aan Het Natuurhistorisch, ontdekken de kinderen welke diersoorten er misschien ook wel bij hen in de buurt te vinden zijn. De speurtocht is voor slechts 1 euro te verkrijgen bij de kassa's van De Kunsthal en Het Natuurhistorisch Museum in Rotterdam. En met het Jeugdvakantiepaspoort is de speurtocht zelfs helemaal gratis. De Kunsthal is bij het Museumpark, aan de Westzeedijk 341, 3015 AA Rotterdam. Tel: 010-4400301. De

Kunsthal is geopend van dinsdag t/m zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur; zon- en feestdagen: 11.00 tot 17.00 uur.

Boeken, e-books/cd-dvd

Vakantieboekentips van de kinderboekhandel "In De Wolken" in Voorburg.

Gezocht: normale ouders - (Slegers). Gijs de Bruin is heel gewoon. Maar dat kan je van de rest van zijn familie niet zeggen. Zijn moeder schrijft kookboeken en verzint daarvoor de raarste recepten. Zijn tweelingzusjes zijn alleen uit elkaar te houden als hun moeder een gekleurde stip op hun voorhoofd zet. En zijn vader is uitvinder. Zo raakt de familie de Bruin verzeild in allerlei bizarre situaties. *Voor kinderen van 7 tot 9 jaar. Prijs: € 17,50.*

Dagboek van een muts - deel 5 - (Russell). Wanneer MacKenzie een roddelrubriek in de schoolkrant krijgt, is Nikki doodsbang dat ze dingen over Brandon zal verzinnen. Om haar

aartsvijand in de gaten te houden, gaat Nikki ook bij de schoolkrant. Plotseling krijgt ze haar eigen rubriek. Onder de naam WIJSNEUS geeft ze leerlingen raad. Iedereen probeert er achter te komen wie Wijsneus eigenlijk is. *Voor kinderen van 10 tot 12 jaar. Prijs: € 14,99.*

Half zwart – (Green). De vijftienjarige Nathan groeit op in een wereld waar witte en zwarte heksen leven. De witte heksen zijn goed en de zwarte slecht. Nathans vader is de meest gevreesde zwarte heks; zijn moeder, een witte heks, is dood. De witte heksen zijn bang voor Nathan en sluiten hem op tot zijn 16^e verjaardag. Als zijn vader hem niet op tijd vindt, zal Nathan sterven. *Voor kinderen van 13 tot 15 jaar. Prijs: € 19,95.*

Fangirl – (Rowell). Cath is helemaal gek van Simon Snow. Als ze geen boeken leest of films ziet waarin hij de hoofdpersoon is, dan schrijft ze fanfictie. Haar tweelingzus was net zo'n grote fan, maar als ze gaat studeren, is dat over. Cath zal dus nu in het echte leven, alleen tegen veel-eisende docenten, manische ouders en verliefdheden ten strijde moeten gaan. *Voor kinderen van 15 jaar en ouder. Prijs: € 18,99.*

Dit is een kleine selectie uit de vakantieliteratuur voor de diverse leeftijdsgroepen, bijeen gezocht door de Kinderboekenwinkel "In de Wolken", Herenstraat 167, in Voorburg. Voor de complete lijst vakantieboekentips, zie de website www.indewolken.nl.

Kinderboekwinkel

www.paagman.nl

Recept

Sambal tomaat.

Een heerlijke zoete sambalsoort, die ook bijzonder geschikt is voor de kids. En je kunt hem zo heet maken als je zelf wilt door extra pepertjes toe te voegen of weg te laten.

Ingrediënten:

8 rode pepers, 3 à 4 stevige tomaten, 1 flinke rode ui of drie sjalotten, 8 tenen knoflook, 2 el. witte basterdsuiker, 6 el. arachideolie, mespunt zout.

Bereiding:

Hak de pepers in de hakmolen van de staafmixer, maar laat het een beetje grof, dus geen puree maken. Snipper de ui. Snijd de tomaten in tweeën, verwijder het vocht en snijd ze in kleine stukjes. Verhit de olie in een wok en fruit hierin de uien-pepermassa tot de uien glazig zijn. Voeg de knoflook uit de knijper en de suiker en het zout toe en roer goed door. Doe dan de tomatenstukjes erbij en laat alles in ongeveer 4 tot 5 minuten onder voortdurend roeren

goed warm worden. Laat de sambal nu afkoelen en doe het in een weckpot of flinke jampot. Doe een stukje plasticfolie tussen de jampotrand en het deksel.

Selamat makan

Agenda

Normaal staan op deze plek een aantal activiteiten speciaal voor de kids. Maar omdat het vakantie is, hebben wij geen meldingen ontvangen. Dat betekent niet dat er niets te doen is deze vakantie. Er is zat te doen en overal. Kijk maar eens op het internet of zoek op Google onder bijvoorbeeld: www.uitmetdekinderen.nl, www.dagjeweg.nl, www.out2fun.nl, www.zomervakantieactiviteiten.nl, enz. Daar heb je het voor het uitzoeken. Vaak kun je op deze websites je eigen plaatsnaam of provincie in een zoekbalk invullen en vind je allerlei leuke dingen in je eigen omgeving.

Hele fijne vakantie iedereen.

Leuke voorstelling?

www.kindertheater.nl

Links4Kids

Veel leuke LINKS voor kinderen, maar niet alleen voor kinderen:

Website over online **geschiedenis** van, voor en met Indische Nederlanders. <http://www.indischhistorisch.nl>

Informatie over **schoollespakketten** over voormalig Nederlands-Indië. www.gastdocenten.com

Informatie over de **Nationale Indië-Herdenking** op 15 augustus elk jaar.
www.indieherdenking.nl

<http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl>

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting (Ned.-Indië).
<http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@pagenr=1>

Villa Zebra, landelijke jeugdorganisatie
<http://www.villazebra.nl>

Een informatieve website met heel veel **Theatervoorstellingen**, overal in Nederland en voor iedere leeftijd.
<http://www.kindertheater.nl/>

Kunstbende, landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor

iedereen van 13 tot en met 18 jaar.
<http://www.kunstbende.nl>

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek
www.indischherinneringscentrum.nl

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater. <http://www.koorenhuis.nl>

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland.
<http://www.taman-indonesia.nl>

Weblog "Indische Jeugdletteren"
Blog van Marjorie van Putten:
<http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/>

Jeugd Startpagina "Open Start"
<http://jeugd.openstart.nl>

Young Adult Books, website met boekrecensies en webshop over boeken voor middelbare scholieren.
<http://www.youngadultbooks.nl/>

Jeugdbieb, leuke en informatieve website. <http://www.jeugdbieb.nl>

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles.
<http://www.cjism.vlaanderen.be>

Kinderboekenpraatjes. Veel boeken uitzoeken voor elke leeftijdsgroep.
<http://www.kinderboekenpraatjes.nl>

Indische Jeugdboeken, compleet met bestellink. <http://www.antiquariaat-anna.nl/boek/kameleonboeken>

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum kopij op 4 augustus 2014

T/m 28 september 2014: Veteranenkunst. De expositie "Na de missie: de kunst van het verwerken" biedt een overzicht van meer dan 60 tekeningen, schilderijen, beeldhouwerken en installaties, die gemaakt zijn door veteranen. Zij maakten deze naar aanleiding van hun ervaringen tijdens hun uitzending naar

Nederlands-Indië, Korea, tot en met de recente missies naar de Balkan, Afganistan, enz. Hun werk is tevens een aanknopingspunt voor dialoog, dat leidt tot erkenning en waardering. Het maken van een kunstwerk maakt het voor veteranen vaak gemakkelijker om ervaringen te

verwerken en een plaats te geven in hun leven en dat van hun naaste familieleden. De locatie is: **Museum Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, Opening: di. t/m zo. 10.00 – 17.00 uur. De toegang is voor houders van Pas Vrienden van Bronbeek, Veteranenpas en Defensiepas, Reservistenpas en Museumkaart gratis. Meer informatie: Stichting Veteranenkunst, Tel 06-51501672 ingaseversboth@outlook.com.

T/m 26 oktober 2014: Aziatische kunst en de Nederlandse smaak. (Zie ook rubriek Boekbespreking, alsmede de lezing in deze Agenda op 18 mei). Van de houtsnij kunst uit Bali tot het zilver uit Batavia, van Indonesische krissen tot Chinees porselein en van Sirihkistjes tot Indische schilderijen. De fascinerende wereld van het Verre Oosten komt in het Haagse Gemeentemuseum tot leven in een schitterende tentoonstelling met een enorme diversiteit aan

voorwerpen. Aan de ene kant de kunst die bestemd was voor de

Ivoren kistje met zilverbeslag

Europese markt, en aan de andere kant de westerse kunst die zeker beïnvloed werd door het Verre Oosten. Deze tentoonstelling is geen compleet overzicht, maar meer een caleidoscoopisch beeld dat de bezoeker instaat stelt zich volledig onder te dompelen in de rijke cultuurgeschiedenis van de Nederlanders in Azië. De locatie is: **Haags Gemeentemuseum**, Stadhouderslaan 41, 2517 HV Den Haag. Tel: 070-3381111. Met uw entreekaart heeft u toegang tot het gehele museum. Openingstijden en toegangsprijzen www.gemeentemuseumdenhaag.nl

T/m 16 november 2014: Tentoonstelling prenten van Utagawa Kuniyoshi. De Japanse prentkunstenaar Utagawa Kuniyoshi (1797-1861) wordt Hokusai, Hiroshige en Kunisada gezien als een van de vier grootmeesters van

de Japanse prentkunst. Zijn schetsen zijn uniek, hoewel deze tijdens zijn leven nauwelijks bewaard werden. Daarom is deze tentoonstelling zo uniek. Naast prenten en schetsen zijn ook tekeningen te zien die Kuniyoshi's aandacht voor een direct aansprekende compositie uitbeelden. Locatie: **Museum Volkenkunde**, Steenstraat 1, 2312 BS Leiden, Tel: 071-5168800. Openingstijden: di. t/m zo. 10.00 tot 17.00 uur; in de vakantiemaanden juli en augustus ook op maandag geopend. Toegang: volw. € 12,00, t/m 18 jr. € 6,00, tot 4 jaar gratis. www.volkenkunde.nl.

19 juli 2014: Pelita Familiedag. Op de Familiedag organiseert Pelita weer een aantal leuke activiteiten, zeker omdat deze dag niet alleen voor senioren wordt gehouden, maar ook hun kinderen

en kleinkinderen zijn van harte welkom. De muziek wordt die dag verzorgd door Eastern Aces en een kookdemonstratie zal worden gegeven door de bekende Bea Berens-Sleeboos. Verder is er een demonstratie Pencak Silat en zal Frans Leidelmeijer (Tussen Kunst & Kitsch) uw Balinees Houtsnijwerk taxeren (u kunt maximaal twee

items meenemen). Al met al dus de moeite waard om te komen. De locatie is: **Woon-zorgcentrum Leilinde**, Harriet Freezerhof 32, 2492 JD Den Haag (Leidschenveen) Tijden: 12.00 tot 18.00 uur. De toegang is: € 5,00; kinderen tot 12 jaar gratis. Info: www.pelita.nl.

26 juli 2014: Pesta Indo Beach

En weer een Kumpulan, maar dan anders. Dit keer in een van de bekendste strandtenten in Kijkduin. De muziek is hier voor rekening van de band Xanur en Buddy Mitchell. Hun muziek zal u zeker tot een dansje verleiden. Vanzelfsprekend is ook de Indische keuken aanwezig. Alle inlichtingen kunt u verkrijgen bij: Rens Borghouts 070-3938377, Rob Lubis 06-53350282, Anita Pinarija 070-4042134 en Robert Regensburg 06-54688045. Bij hen kunt u ook kaarten reserveren. Locatie: **Gotcha Beachlounge**, Strand Zuid 14 (achter Atlantic Hotel), Kijkduin, Den Haag. Tijden: 19.00 tot 01.00 uur. De toegang bij reserveren is: € 10,00; aan de zaal € 12,00. Gratis parkeren.

9 augustus 2014: Melati Indisch Golftoernooi.

Voor de tweede keer wordt in Amsterdam het Melati Indisch Golftoernooi georganiseerd. Het toernooi is bedoeld voor golfers die geboren zijn in Nederlands-Indië, die in Indonesië gewerkt hebben, Nederlanders waarvan tenminste een van de ouders uit Indië afkomstig is. Dit geldt ook voor hun partners die mee willen doen. Uiteraard zijn deelnemers en hun partners in ieder geval welkom op het buffet na afloop. Ontvangst is vanaf 10.00 uur en er wordt gestart op twee holes (1 en 10) vanaf 11.00 uur. Voorafgaand natuurlijk koffie of thee met wat lekkers, een welkomstwoord, flightindeling en uitleg spelvorm. Alle deelnemers dienen in het bezit te zijn van een hcp.54 bewijs. Locatie: **Golfbaan Waterland Amsterdam**, Buikslotermeerdijk 141, 1027 AC Amsterdam. Deelname toernooi: Leden € 7,50, niet-leden € 47,50. Kosten Indisch

Melati Indisch Golftoernooi

buffet: golfers € 20,00, niet-golfers € 22,00. Consumpties voor eigen rekening. Inschrijving is definitief na ontvangst van de bijdrage op bankrekening nummer

NL61RABO 036 28 15 429 tnv. W.A.D Hooghwinkel met vermelding van Melati Golftoernooi. Info: www.waterlandsegolfclub.nl, mail: wadhooghwinkel@chello.nl.

30 augustus 2014: Indische Feestavond. Gezellige Indische feestavond met dansen en natuurlijk een complete Indische maaltijd en snacks. Dansen kunt u

op de muziek van de "Rollers Revival Band" en Dewi Mass. De catering is zoals u gewend bent in de vertrouwde handen van Ciska. Locatie: **Partycentrum The Lake**, W. Dreesweg 10, 1314 VB Almere. Tijden: 20.00 tot 01.00

uur. Zaal open: 19.30 uur.
Toegang: € 12,50 p.p. Reserveren
via Coby de Boer: 036-5244537,
06-46415767, of via e-mailadres:
info@indischefeestavond.nl.

6 september 2014: Varende Kumpulan. Wel eens een Kumpulan meegemaakt, met rondom u alleen maar water, water en nog eens water? Sticht. Indische Harderwijkers heeft voor u iets unieks op stapel staan. Een varende Kumpulan. Welkom aan boord van de "Jacqueline" met een lengte van 50 meter en een breedte van 7,4 meter en geschikt voor groepen tot 300 bezoekers.

Een bovensalon van 90 m2 en een benedensalon van 180 m2 bieden u alle ruimte om een dansje te

wagen op de muziek van Duo Free Line, bestaande uit Jeannette Berlauwt (zang) en Benny Stevens (toetsen en zang). Het schip is aangepast voor minder-validen, zelfs met rolstoelgebruik. Het inschepen is om 17.00 uur en tussen 18.00 en 22.00 uur wordt gevaren over het Wolderwijd. De organisatie tracteert u op een kop koffie of thee bij inschepen en bij het ontschepen aan het eind van de avond. Uiteraard kunt u aan boord genieten van een uitstekende Indische Buffetmaaltijd geserveerd door Sinar Catering. En dit alles voor de prijs van slechts € 29,00 p.p. Drinkjes zijn verder wel voor eigen rekening. Maximaal aantal deelnemers is 250 en hier wordt streng de hand aan gehouden. Reserveert u dus tijdig via Tel: 0341-433444, e-mail: kumpulan@indischeharderwijkers.nl onder vermelding van naam, adres, tel.nr. en aantal personen. Zodra uw betaling binnen is, krijgt u een bevestiging aan deze Indische Cruise. Alle inlichtingen: www.indischeharderwijkers.nl

ADVERTENSI MINI

Kleine tekstadvertenties
35 posities per regel bij 10 pt.
daarna € 1,- per regel.
Logo (max. 55x55 mm) toeslag € 5,-
info@indisch-centrum-den Haag.nl

NICC Magazine zoekt enthousiaste man/vrouw die maandelijks een horoscoopagina wil verzorgen.
info@indisch-centrum-den Haag.nl

Maandelijks GRATIS e-Magazine
voor de Indische gemeenschap

Bent u al abonnee?

Een mailtje is voldoende:
info@indisch-centrum-den Haag.nl

Verzet in Nederlands-Indië

Het Indisch verzet tegen de Japanse overheersing is gedurende lange tijd nagenoeg onbekend gebleven. Het was als het ware ondergesneeuwd geraakt in de turbulente en bloedige Bersiap periode in Indië ná de capitulatie van Japan. Na de inval van Japan hebben zich op verschillende eilanden van de

Willemsz Geerofs (links)

Indische Archipel verzets- en guerrillagroepen gevormd. Zowel militairen als burgers weerstonden voor langere of kortere tijd als verzetsstrijder de Japanse bezetter. Zij voerden hierbij paramilitaire en sabotage-acties uit. Personen uit verschillende bevolkingsgroepen dezen aan het verzet mee. Het grootste deel van de verzetsstrijders werd gevormd door Indische Nederlanders, Molukkers en blanke Nederlanders, maar ook een aantal Chinezen en Papoea's deed hieraan mee. Guerrillagroepen waren er onder andere in Celebes, Noord-Sumatra, Timor en Nieuw-Guinea.

Direct na de landing van de Japanse troepen in Nieuw-Guinea trok in april 1942 een tachtig man

Verzetsleider Koops Dekker

sterke paramilitaire groep het oerwoud van de Vogelkop in. De

leiding was in handen van KNIL-kapitein Willemsz Geeroms. De groep bestond uit militairen, kolonisten, bestuursambtenaren, Amerikanen en voormalige dwang-

arbeiders. Gevechten met de Japanners, ziektes en uitputting eisten echterhun tol. Enkele leden van de groep werden door de Japanse eenheden gevangen

genomen en geëxecuteerd. Toen in september 1944 deze verzetsgroep in contact kwam met de Geallieerden, telde de groep nog slechts 16 overlevenden.

Column

Samen met mijn broer ben ik opgegroeid in Zutphen, een Hanzestad aan de IJssel, we wonen er nog steeds naar volle tevredenheid.

Ik heb het altijd als prettig ervaren om dichtbij mijn ouders en broer te wonen. Veel vrienden gingen verhuizen naar het Westen, maar ik heb het nooit geambieerd en tot op heden heb ik daar zeker geen spijt van gehad.

Wat vooral fijn was om zo dicht bij familie te wonen, is dat toen mijn broer papa werd van zijn eerste dochter en ik vaak mocht oppassen. Ik vond het heerlijk om samen met mijn nichtje door de stad te wandelen met de kinderwagen en later met de buggy, ondertussen lekker kletsen, zingen, knuffelen en samen spelen. Trots liep ik met haar in het park of door de stad en liet iedereen mijn kleine schattige nichtje zien. Met haar donkere kijkers wist ze vele harten te veroveren, en zeker ook de mijne. Wat een voorrecht om haar tante te zijn! We hebben samen heel wat tijd doorgebracht en later ook samen met haar jongere zusje. Ik kwam veel bij ze thuis en bleef dan een hele ochtend om samen met de meisjes te tutten, heerlijk vond ik dat. Toen ze wat groter werden zag ik ze steeds minder, zij gingen hun eigen levens ontdekken en ondertussen werd ik zelf moeder van twee jongens, wat heerlijk was en natuurlijk ook veel tijd vroeg. De oudste zoon was een zeer tevreden baby die veel sliep, hierdoor kon ik m ook gewoon meenemen naar onze winkel en m

daar in zijn bedje leggen of in de box. Ook tijdens het wandelen in de kinderwagen vond hij het prettig om zijn oogjes dicht te doen om daarna weer vrolijk met zijn groene kijkers de wijde wereld in te kijken. Als ik met hem aan het wandelen was bogen mensen zich over de kinderwagen en gluurden nieuwsgierig naar mijn mooie zoon. Tot mijn grote verbazing vroegen ze vaak of ik aan het oppassen was; "Dit is toch niet jouw baby?" kreeg ik dan te horen. Hij was zo blank, het bestond niet dat ik zijn moeder was! Dat deed soms pijn. "Eindelijk ben ik zelf moeder van een heerlijk tevreden, goedlachse jongen en dan denken ze dat ik aan het oppassen ben! Ja, hij is blank en heeft groene ogen, maar zie je dan echt niet dat hij van mij is?"

Ik begon het steeds lastiger te vinden dat mijn oudste niet als mijn zoon werd herkend, zeker toen ik mijn tweede zoon kreeg, een baby met donker haar, donkere ogen met hele lange donkere wimpers, een tamelijk donkerdere huid en een zg. "mongolenvlek" boven zijn billen

door: Anita Bunt

(een vlek die veel Indo's hebben bij de geboorte). Bij hem zag iedereen dat het mijn kind was en vaak stond zijn grote broer op een afstand te luisteren en te kijken, alsof hij er niet bij hoorde.

Toch bijzonder, hoe je zo twee verschillende kinderen in een gezin kunt hebben, heel leuk en soms is er ook een spanningsveld te voelen. Als ik nu kook houd ik rekening met ieders voorkeuren. Dat betekent dat ik het eten van pasta, rijst en aardappelen verdeel over de week, zodat iedereen wordt bediend op zijn voorkeuren.....

Voor mij was het ook wel eens lastig dat ik een Indische moeder had. Ik wilde het liefst een moeder zoals al mijn vriendinnen, maar vond het ook wel interessant. Mijn moeder was geboren in een heel ver land, een land waar niemand anders was geweest. Het fascineerde me en ik wist zeker dat ik er ooit naar toe zou gaan. Uiteindelijk ben ik in het onbekende land gaan kijken en zelf gaan ervaren..... "Waar komt ze vandaan en hoe heeft zij geleefd als jong meisje? Is het echt zo'n ander land dan Nederland? Ik moest het zelf gaan ervaren om daar antwoorden op te krijgen en drie jaar geleden ben ik dan ook, samen met mijn moeder, vertrokken voor een reis door haar moederland.

Het was een super mooie ervaring, een ervaring die ik iedereen met een Indische achtergrond gun om te beleven. Daar vond ik alle antwoorden die ik wilde hebben over mijn afkomst. De cultuur is daar zo rijk

en zo anders dan hier, echt geweldig! Mijn ervaringen en enthousiaste verhalen bij thuiskomst hebben er voor gezorgd dat mijn familie zich steeds meer bewust is van onze Indische afkomst en dat het er ook mag zijn. We stellen ons meer open voor onze rijke culturele achtergrond en zelf kan ik er geen genoeg van krijgen ☺

Waarom vertel ik dit allemaal aan jullie? Tja, hoe zal ik het zeggen?

Mijn oudste nichtje, het meisje dat zo veel op mij lijkt is nu zelf moeder geworden van een prachtige zoon. Mijn broer is opa, mijn moeder overgroot-oma en ik ben een trotse "oud" tante. Dit kleine mooie jongetje is onlangs geboren en weet nog van niks, kan alleen maar "zijn". Hij werd in het ziekenhuis geboren en na een onrustige nacht kreeg ik vroeg in de ochtend de eerste foto's

toegestuurd, via de whatsapp. Ik zag een prachtige baby, mijn eerste achterneefje. Onderaan de foto stond de volgende tekst; "Tante, eindelijk is hij geboren! En weet je tante? Hij heeft een blauwe vlek boven zijn billen, gaaf hè?" Je begrijpt dat dit voor mij het mooiste cadeau is om te krijgen. Mijn lieve kleine nichtje is nu zelf moeder van een Indokind en is daar heel trots op! (*Indisch4ever*)

Pasar Malam Kalender 2014

(update: juli 2014)

Februari

22, 23: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl

Maart

21, 22, 23: Leeuwarden www.pasarmalamasia.nl

29: Amsterdam www.amsterdamproductiehuis.nl

April

4, 5, 6: Arnhem www.flamproductions.nl

19, 20, 21: Ahoy Rotterdam www.pasarmalamasia.nl

Mei

2, 3, 4: Geleen www.pasarmalamasia.nl

16, 17, 18: Zwolle www.wnproductions.nl

24, 25: Zutphen www.pasaroostwest.nl

29 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni

1 t/m 9: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl

6, 7, 8: Den Helder www.stichtingstellar.nl

20, 21, 22: Enschede www.flamproductions.nl

???: Zeist www.wnproductions.nl

Juli

4, 5, 6: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl

12, 13: Eefde www.wnproductions.nl

18, 19, 20: Groningen www.pasarmalamasia.nl

26, 27: Vaassen www.pasaroostwest.nl

29, 30, 31: Steenwijk www.wnproductions.nl

Augustus

1: Steenwijk www.wnproductions.nl

8, 9, 10: Tegelen www.wnproductions.nl

15, 16, 17: Apeldoorn www.flamproductions.nl

22, 23, 24: Tilburg www.pasarmalamasia.nl

24, 25, 26, 27: Dordrecht www.wnproductions.nl

29, 30, 31: Assen www.flamproductions.nl

September

5, 6, 7: Utrecht www.wnproductions.nl

5, 6, 7: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl

20, 21 Alkmaar www.stichtingstellar.nl

25, 26, 27, 28: Alphen a/d Rijn www.wnproductions.nl

Oktober

3, 4, 5: Maastricht www.pasarmalamasia.nl

18, 19: Dieren www.pasaroostwest.nl

24, 25, 26: Nijmegen www.pasarmalamasia.nl

November

1, 2: Leek www.stichtingstellar.nl

1, 2 Almere www.indischefeestavond.nl

8, 9: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl

9: Den Haag, Pasar Kliling www.manggarmegar.nl

December

20 dec. t/m 4 jan.: (behalve Kerstdagen en Nieuwjaarsdag)

Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

1ct

MEER DAN 40 LANDEN

1ct naar vaste lijn

NIEUW

Meer informatie

Colofon

Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein

Albert van Prehn

Juniorredacteur: Chinook de Deugd

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-online)

Silfraire Delhay (Indisch Platform)

Adrian Lemmens (New Zealand)

Strip: Hugo Driessen

Gedichten: Mary-Jane Sahanaja

Columns: Anita Bunt

Vormgeving & lay-out: Hans Vogelsang

Ondersteuning: Groep de Mos, Den Haag

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham

(Borca-Online Computer Service)

<http://www.borca-online.nl/>

Verschijning: de 15^e van elke maand

Sluitingsdatum kopij en advertenties:

de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnement NICC Magazine: GRATIS

Postadres: Newtonstraat 660

2562 LA Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl

E: <http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com>

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden NICC Magazine (subscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=subscribe&id=1>

Opzeggen NICC Magazine (unsubscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=unsubscribe&if=1>

Rabobank IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36

t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding.

© 2014 N.I.C.C. Den Haag

Maandelijks **GRATIS** e-magazine
voor de Indische gemeenschap

Bent u al abonnee?

Eén mailtje is voldoende:

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Indische Internetkrant: www.icm-online.nl - schwab@icm-online.nl

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806

www.borca-online.nl

Wilt u abonnees werven onder uw familie, vrienden of op uw vereniging? Zie formulier op pagina 34

	NAAM	e – MAIL ADRES
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

Deze e-mail-adressenlijst printen of knippen en plakken en versturen naar e-mail: info@indisch-centrum-den Haag.nl
of versturen per post (voldoende frankeren) naar: Administratie NICC Magazine # Newtonstraat 660 # 2562 LA Den Haag